

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Sèrie C - Número 893

Vuitè període

Dimarts, 6 de juliol de 2010

Comissió de Benestar i Immigració

PRESIDÈNCIA DE L'H. SRA. MARTA CID I PAÑELLA

Sessió núm. 56

S U M A R I

Sol·licitud de sessió informativa

amb la consellera d'Acció Social i Ciutadania sobre les conseqüències de les retallades pressupostàries en el seu departament (tram. 354-00356/08) p. 5

Sol·licitud de compareixença

d'una representació de la Federació d'Entitats Catalanes d'Acció Social perquè informi d'aquesta entitat en el sector social (tram. 356-00803/08) p. 5

Projecte

del Pla estratègic de serveis socials de Catalunya 2010-2013 (tram. 259-00002/08) p. 5

Preguntes

al Govern acumulades relatives a pagaments pendents del Departament d'Acció Social i Ciutadania (tram. 311-02508/08, 311-02509/08 i 311-02510/08) p. 21

Pregunta

al Govern sobre el cost de la construcció d'un centre per a persones amb discapacitats psíquiques al districte de Sarrià - Sant Gervasi, de Barcelona, i sobre les mesures per a evacuar-lo en cas d'incendi (tram. 311-02412/08) p. 23

Pregunta

al Govern sobre les sol·licituds de valoració del grau de dependència amb relació a la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència (tram. 311-02413/08) p. 24

Pregunta

al Govern sobre els programes individuals d'atenció realitzats en aplicació de la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència (tram. 311-02414/08) p. 25

Pregunta

al Govern sobre els programes individuals d'atenció que preveuen la prestació del servei de residència assistida, en aplicació de la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència (tram. 311-02415/08)

Preguntes

al Govern acumulades relatives a les llistes d'espera per a ocupar una plaça de residència assistida per a gent gran (tram. 311-02416/08, tram. 311-02417/08, tram. 311-02418/08, tram. 311-02419/08, tram. 311-02420/08 i tram. 311-02421/08) p. 27

→

Pregunta

al Govern sobre els programes individuals d'atenció que preveuen la prestació econòmica per al pagament d'una plaça de residència assistida (tram. 311-02422/08) p. 29

Preguntes

al Govern acumulades relatives als programes individuals d'atenció (tram. 311-02423/08 i tram. 311-02424/08) p. 29

Preguntes

al Govern acumulades relatives als sobre els programes individuals d'atenció que preveuen la prestació econòmica per al pagament d'un assistent o assistenta (tram. 311-02425/08 i 311-02426/08) p. 30

Preguntes

al Govern acumulades relatives al temps mitjà d'espera per a la prestació de serveis vinculats a programes individuals d'atenció (tram. 311-02427/08, 311-02428/08 i 311-02429/08) p. 32

Preguntes

al Govern acumulades relatives al manifest «Compromís vers la infància davant el 20è aniversari de la Convenció» (tram. 311-02474/08, tram. 311-02475/08, tram. 311-02476/08, tram. 311-02477/08, tram. 311-02478/08 i tram. 311-02479/08)

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

SESSIÓ NÚM. 56

La sessió s'obre a les quatre de la tarda i sis minuts. Presideix la Sra. Cid i Pañella, acompanyada de la secretària en funcions, Sra. Massana Mas. Assisteix la Mesa la lletrada Sra. Andreu i Fornós.

Hi són presents les diputades i els diputats Sra. Alòs Lòpez, Sr. Cleries i Gonzàlez, Sra. Figueras i Ibàñez, Sra. Laïlla i Jou, Sr. Maimí i Pou, Sra. Renom i Vallbona, Sra. Ribera i Garijo i Sra. Ruiz i Isern, pel G. P. de Convergència i Unió; Sra. Arcarons i Oferil, Sr. Chaib Akhdim, Sra. Ferrer i Valls, Sra. Figueras i Siñol, Sr. Martínez Medina i Sra. Prados Martínez, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Bosch Cuenca, Sr. Quera i Carré i Sr. Valls i Fuster, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. López i Rueda i Sra. García i Rodríguez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya, i Sr. Miralles i Conte, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Assisteix a aquesta sessió la consellera d'Acció Social i Ciutadania, Sra. Carme Capdevila i Palau.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Benestar i Immigració amb la consellera d'Acció Social i Ciutadania sobre les conseqüències de les retallades pressupostàries en el seu departament (tram. 354-00356/08). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

2. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació d'Entitats Catalanes d'Acció Social davant la Comissió de Benestar i Immigració perquè informi d'aquesta entitat en el sector social (tram. 356-00803/08). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Projecte del Pla estratègic de serveis socials de Catalunya 2010-2013 (tram. 259-00002/08). Consellera del Departament d'Acció Social i Ciutadania. Debat i votació del text del Projecte i de l'esmena presentada. (Text presentat: BOPC 733, 3)

4. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el cost de la construcció d'un centre per a persones amb discapacitats psíquiques al districte de Sarrià - Sant Gervasi, de Barcelona, i sobre les mesures per a evacuar-lo en cas d'incendi (tram. 311-02412/08). Sra. M. Glòria Renom i Vallbona, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 581, 62).

5. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les sol·licituds de valoració del grau de dependència amb relació a la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència (tram. 311-02413/08). Sr. Josep Lluís Cleries i Gonzàlez, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 581, 62).

6. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els programes individuals d'atenció realitzats en aplicació de la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència (tram. 311-02414/08). Sr. Josep Lluís Cleries i Gonzàlez, del Grup Parlamentari

de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 581, 63).

7. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els programes individuals d'atenció que preveuen la prestació del servei de residència assistida, en aplicació de la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència (tram. 311-02415/08). Sr. Josep Lluís Cleries i Gonzàlez, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 581, 63).

8. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les llistes d'espera per a ocupar una plaça de residència assistida per a gent gran a Barcelona (tram. 311-02416/08). Sr. Josep Lluís Cleries i Gonzàlez, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 581, 63).

9. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les llistes d'espera per a ocupar una plaça de residència assistida per a gent gran a les comarques de Barcelona (tram. 311-02417/08). Sr. Josep Lluís Cleries i Gonzàlez, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 581, 64).

10. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les llistes d'espera per a ocupar una plaça de residència assistida per a gent gran a les comarques de Tarragona (tram. 311-02418/08). Sr. Josep Lluís Cleries i Gonzàlez, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 581, 64).

11. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les llistes d'espera per a ocupar una plaça de residència assistida per a gent gran a les comarques de Lleida (tram. 311-02419/08). Sr. Josep Lluís Cleries i Gonzàlez, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 581, 64).

12. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les llistes d'espera per a ocupar una plaça de residència assistida per a gent gran a les comarques de Girona (tram. 311-02420/08). Sr. Josep Lluís Cleries i Gonzàlez, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 581, 65).

13. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les llistes d'espera per a ocupar una plaça de residència assistida per a gent gran a les Terres de l'Ebre (tram. 311-02421/08). Sr. Josep Lluís Cleries i Gonzàlez, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 581, 65).

14. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els programes individuals d'atenció que preveuen la prestació econòmica per al pagament d'una plaça de residència assistida (tram. 311-02422/08). Sr. Josep Lluís Cleries i Gonzàlez, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 581, 65).

15. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els programes individuals d'atenció que preveuen la prestació del servei de centre de dia (tram. 311-02423/08). Sr. Josep Lluís Cleries i Gonzàlez, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 581, 66).

16. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els programes individuals d'atenció que preveuen la prestació econòmica per al pagament d'una plaça de centre de dia (tram. 311-02424/08). Sr. Josep Lluís Cleries i González, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 581, 66).

17. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els programes individuals d'atenció que preveuen la prestació econòmica per al pagament d'un assistent o assistenta no professional (tram. 311-02425/08). Sr. Josep Lluís Cleries i González, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 581, 66).

18. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els programes individuals d'atenció que preveuen la prestació econòmica per al pagament d'un assistent o assistenta personal (tram. 311-02426/08). Sr. Josep Lluís Cleries i González, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 581, 67).

19. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el temps mitjà d'espera per al cobrament de les prestacions vinculades amb els programes individuals d'atenció (tram. 311-02427/08). Sr. Josep Lluís Cleries i González, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 581, 67).

20. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el temps mitjà d'espera per a la prestació dels serveis vinculats amb els programes individuals d'atenció (tram. 311-02428/08). Sr. Josep Lluís Cleries i González, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 581, 67).

21. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de persones que han mort abans de rebre prestacions econòmiques o de servei vinculades als programes individuals d'atenció (tram. 311-02429/08). Sr. Josep Lluís Cleries i González, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 581, 68).

22. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre d'adhesions al manifest «Compromís vers la infància davant el 20è aniversari de la Convenció» del Departament d'Acció Social i Ciutadania (tram. 311-02474/08). Sra. M. Assumpció Laïlla i Jou, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 604, 43).

23. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions previstes per a complir el que proposa el manifest «Compromís vers la infància davant el 20è aniversari de la Convenció» del Departament d'Acció Social i Ciutadania (tram. 311-02475/08). Sra. M. Assumpció Laïlla i Jou, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC, 604, 44).

24. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions previstes per a atendre les reclamacions dels infants amb relació al manifest «Compromís vers la infància davant el 20è aniversari

de la Convenció» del Departament d'Acció Social i Ciutadania (tram. 311-02476/08). Sra. M. Assumpció Laïlla i Jou, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC, 604, 44).

25. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions dels infants com a col·lectiu per a defensar llurs interessos amb relació al manifest «Compromís vers la infància davant el 20è aniversari de la Convenció» del Departament d'Acció Social i Ciutadania (tram. 311-02477/08). Sra. M. Assumpció Laïlla i Jou, juntament amb 1 altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 604, 45).

26. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions previstes perquè els infants reconeixin la figura de l'adult o adulta acompanyant amb relació al manifest «Compromís vers la infància davant el 20è aniversari de la Convenció» del Departament d'Acció Social i Ciutadania (tram. 311-02478/08). Sra. M. Assumpció Laïlla i Jou, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC, 604, 45).

27. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els drets de ciutadania que els infants no tenen assegurats amb relació al manifest «Compromís vers la infància davant el 20è aniversari de la Convenció» del Departament d'Acció Social i Ciutadania (tram. 311-02479/08). Sra. M. Assumpció Laïlla i Jou, juntament amb 1 altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 604, 46).

28. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el pagament pendent del Departament d'Acció Social i Ciutadania al Consell Comarcal del Maresme (tram. 311-02508/08). Sr. Benet Maimí i Pou, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 623, 36).

29. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la prestació pels consells comarcals d'un servei adequat en matèria de benestar social i l'incompliment dels compromisos de pagament del Govern (tram. 311-02509/08). Sr. Benet Maimí i Pou, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 623, 37).

30. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el compliment dels seus compromisos i el pagament del deute pendent amb el Consell Comarcal del Maresme (tram. 311-02510/08). Sr. Benet Maimí i Pou, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació. (Text presentat: BOPC 623, 37).

La presidenta

Bé, senyores i senyors diputats... *(Veus de fons.)*

Sol·licitud de sessió informativa

amb la consellera d'Acció Social i Ciutadania sobre les conseqüències de les retallades pressupostàries en el seu departament (tram. 354-00356/08)

Donarem inici a la sessió d'aquesta comissió amb el primer punt de l'ordre del dia, que és la Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera de d'Acció Social i Ciutadania sobre les conseqüències de les retallades pressupostàries en el seu departament. Ha estat presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió i, en tot cas, vol fer la seva substanciació. Doncs, passem a la votació, si no hi ha cap paraula de cap grup parlamentari.

Doncs, vots a favor de la sol·licitud de compareixença?

Vots en contra?

Bé, doncs ha estat rebutjada per 12 vots en contra i 8 vots a favor.

Sol·licitud de compareixença

d'una representació de la Federació d'Entitats Catalanes d'Acció Social perquè informi d'aquesta entitat en el sector social (tram. 356-00803/08).

El punt número 2 de l'ordre del dia és també una sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació d'Entitats Catalanes d'Acció Social perquè informi d'aquesta entitat en el sector social. Ha estat presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Passem a la votació, o algú de vostès vol fer una substanciació? (*Pausa.*) No. (*La presidenta dóna la paraula a la Sra. García i Rodríguez.*)

La Sra. García i Rodríguez

Simplement, presidenta, per donar-la per defensada.

La presidenta

D'acord.

Doncs, vots a favor de la compareixença?

(*El Sr. Cleries i González demana per parlar.*) Sí, sí, perdoni, sí. Senyor Cleries, digui'm, digui'm.

El Sr. Cleries i González

Senyora presidenta, és que hi ha un acord de la comissió que totes les sol·licituds de compareixença d'entitats les signem totes les entitats –ai, perdó, tots els grups parlamentaris. I aleshores, si a partir d'ara ho hem de fer diferent..., ja sé que estem al final de la legislatura, però en totes s'ha fet que sempre ha estat a petició de tots els grups parlamentaris.

La presidenta

Senyor Bosch.

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyora presidenta. Totalment d'acord amb el que comentava el portaveu de Convergència i Unió. Vàrem quedar a principi de la legislatura que ens donaríem l'oportunitat, com a mínim, de, si era possible, presentar les propostes de compareixença tots els grups parlamentaris. Jo demanaria en aquest sentit que o bé el Grup Parlamentari Popular la retirés i la tornéssim a presentar tots junts, o bé no sé si hi ha alguna fórmula per vehicular que aquesta compareixença ha estat presentada per tots els grups parlamentaris.

La presidenta

Bé, sembla que de fórmula no en tenim, perquè hauria de tornar a iniciar el procés de tramitació la petició de compareixença per poder ser signada per la resta de grups. (*La presidenta dóna la paraula a la Sra. García i Rodríguez.*)

La Sra. García i Rodríguez

Entenc, presidenta, que a aquestes alçades de la vida jo la sotmetria a votació perquè crec que si ara la retirem, doncs, tornar-la a representar... No ho sé, no crec que tingui gaire sentit, la qüestió.

La presidenta

No, en aquestes alçades de la... Té raó el portaveu del Partit Popular; en aquestes alçades de la vida ja no sé si té sentit presentar-la o no presentar-la. (*Veus de fons.*) Doncs, la sotmetrem a votació, evidentment, vull dir, com demana el Grup Parlamentari del Partit Popular que és qui l'ha presentat.

Vots a favor de la proposta?

Bé, doncs, quedaria aprovada per unanimitat de tots els presents.

Se suspèn la sessió a les quatre de la tarda i nou minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i onze minuts.

El president

I el tercer punt de l'ordre del dia...,

Projecte

del Pla estratègic de serveis socials de Catalunya 2010-2013 (tram. 259-00002/08)

...que és el projecte del Pla estratègic de serveis socials de Catalunya 2010-2013, i que per a la seva substanciació, si m'ho permeten un moment, vaig a donar la benvinguda a la consellera.

(*Pausa llarga.*)

La presidenta

Bé, doncs, donaríem inici a aquest punt tercer, que és la presentació del projecte del Pla estratègic de serveis socials de Catalunya 2010-2013. D'acord amb els

articles 37 de la Llei 12/2007 d'11 d'octubre de serveis socials i el 148.1 del Reglament, es va admetre a tràmit i, després d'ordenar-se la seva publicació i escoltada la Junta de portaveus, s'acordà la tramitació per aquesta comissió d'aquest esmentat projecte.

Doncs, en tot cas, per donar inici a la presentació d'aquest projecte, donem la paraula a l'honorable consellera d'Acció Social i Ciutadania.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania (Sra. Carme Capdevila i Palau)

Moltes gràcies, presidenta. Molt bona tarda, senyors i senyores diputats. M'acompanya el secretari general del departament d'Acció Social i Ciutadania, el senyor Jordi Rustullet, així com també part del gabinet tècnic el qual ha estat col·laborant i coordinant el Pla estratègic de serveis socials de Catalunya.

Bona tarda. La voluntat del Govern en aquestes últimes legislatures ha estat fer créixer el Sistema català de serveis socials. Teníem una assignatura pendent en l'estat català del benestar i també una obligació de donar compliment al mandat de la Llei de serveis socials. En aquest període hem iniciat una transformació molt gran del sistema, i que ha suposat passar del model assistencialista a un model universal. I per fer front a aquest repte, entre l'any 2000 i el 2009 s'ha multiplicat per 5,3 –hi insisteixo, 5,3– el pressupost dels serveis socials del departament, i la previsió és que la dotació resultant d'aquest increment es pugui mantenir en els propers anys.

Aquest creixement necessita dotar-se d'una estratègia global que ajudi a la bona governança del conjunt dels serveis socials o del Sistema català de serveis socials. La Llei de serveis socials preveu un instrument nou que té aquesta finalitat, que és el pla estratègic, un pla que ha de fixar els objectius de les polítiques de serveis socials i ha d'ordenar el conjunt de mesures, recursos i accions necessàries per assolir aquestos objectius en un període de quatre anys.

La llei dóna molta importància a la planificació en general i especifica clarament els continguts del pla estratègic i el procediment per a la seva elaboració. En aquest sentit, el Pla estratègic de serveis socials de Catalunya 2010-2013 s'ha realitzat en dues fases: la primera fase és la fase diagnòstica i la segona, la fase propositiva. En totes dues fases s'ha seguit la mateixa metodologia, que es pot resumir en els següents passos.

En primer lloc, s'han elaborat els documents tècnics amb suport extern, i sempre partint dels plans i programes operatius del Sistema català de serveis socials. I en segon lloc, s'ha realitzat en procés participatiu per sotmetre els documents a debat. I en tercer lloc, s'han reformulat els documents tècnics i s'han sotmès a la consideració dels òrgans col·legiats constitutius amb virtut del decret d'òrgans de participació i coordinació del Sistema català de serveis socials, fins arribar a la versió que avui us presento.

Del procés participatiu, en vull destacar que es van fer quinze sessions territorials, amb un total de trenta-cinc tallers, i que hi van participar prop de nou-

centes persones. Totes elles han estat informades periòdicament dels avenços realitzats a través de la xarxa per mitjans telemàtics del web del departament.

En el procés de revisió i validació del disseny del pla de treball i dels diferents documents que componen el pla estratègic, han estat consultats els següents òrgans: la taula de coordinació del pla estratègic, composta per diversos departaments de la Generalitat i per representants dels ens locals designats per les entitats més representatives. Amb la taula hem consensuat el marc estratègic del pla, hem revisat el mateix pla i hem consensuat els criteris per elaborar el document de concreció territorial del pla estratègic. També s'ha informat puntualment dels treballs del pla estratègic la comissió permanent de l'anterior Consell general de serveis socials, vigent fins al 2009. I finalment, s'ha comptat amb l'assessorament del Comitè d'avaluació de necessitats socials per a l'elaboració del pla de qualitat.

Pel que fa al contingut del pla, aquest es compon de quatre documents: el document diagnòstic titulat «L'estat dels serveis socials a Catalunya», el pla estratègic, el pla de qualitat i el de desplegament territorial. En el procés d'aprovació del pla s'han incorporat en el document de caràcter preceptiu la memòria econòmica, que valora l'impacte i el cost de les accions a desenvolupar per tal d'orientar l'elaboració dels pressupostos anuals, i més específicament les futures carteres de serveis, així com una anàlisi de cost/benefici d'algunes actuacions a nivell global. S'acompanya també de l'informe d'impacte de gènere i de l'informe del Consell general de serveis socials, de l'informe del Comitè d'avaluació de necessitats serveis socials i l'informe de la taula de coordinació del Pla estratègic de serveis socials.

Permetin que passi a descriure el primer d'aquests documents, que és el diagnòstic. El primer document que es va elaborar i el primer que els presentaré és el diagnòstic que analitza l'acció del Sistema català de serveis socials, que relaciona l'actuació del sistema amb les necessitats socials a les quals vol donar resposta. En la fase de disseny del diagnòstic es va elaborar una guia d'indicadors de serveis socials, que és l'instrument tècnic que orienta el diagnòstic, ja que estableix els indicadors necessaris per a l'avaluació de les necessitats socials i de l'eficiència del sistema de serveis socials. El diagnòstic parteix del marc normatiu i a continuació planteja una anàlisi del context sociodemogràfic de Catalunya, que posa l'accent en dos aspectes més rellevants per al Sistema català dels serveis socials. Aquests dos aspectes són, en primer lloc, les transformacions de la població catalana com a conseqüència de tres fenòmens: el procés d'envelliment demogràfic, el fenomen migratori i els canvis en les llars catalanes i en les formes de convivència. I, en segon lloc, el segon aspecte és la transformació del sistema econòmic i el fenomen de l'exclusió social. També es fa una anàlisi de les necessitats socials d'atenció primària a Catalunya.

Partint de les situacions d'atenció prioritàries que ens marcava la mateixa Llei de serveis socials, s'ha creat un nou marc conceptual que ordena les necessitats

socials en tres categories. Primer, les necessitats per manca d'autonomia, que inclouen totes aquelles situacions ateses des de la xarxa d'atenció a la dependència i d'atenció a la discapacitat. En segon lloc, les necessitats derivades de l'àmbit de les relacions familiars i socials, que inclouen les situacions que es tracten des de la xarxa de protecció de la infància i adolescència, la xarxa d'atenció i recuperació integral de dones en situació de violència masclista, i d'altres, com situacions de maltractament de persones grans. També altres situacions que s'aborden des de programes de prevenció i orientació, com és l'aïllament social de persones grans, persones discapacitades o immigrades. Finalment, les necessitats de caràcter material i instrumental, que són les relacionades amb la inserció sociolaboral, socioeducativa i amb el fenomen de la pobresa, entesa com a exclusió econòmica.

Aquesta nova ordenació dels nostres objectius basada en les necessitats socials s'orienta..., orienta el diagnòstic i també ha d'orientar les futures carteres de serveis socials.

Quan es creuen aquestes necessitats amb les característiques personals de les persones usuàries –com és el cas de l'edat, sexe, classe social i salut–, tenim els col·lectius diana als quals s'adreça l'acció del sistema. Aquest analitza..., a partir de sis grans dispositius que agrupen totes les prestacions de la cartera de serveis socials, més de cent en una primera edició. L'avaluació de l'acció del sistema es realitza mitjançant un sistema d'indicadors que té en compte diverses dimensions: l'econòmica, la cobertura de la població diana, la cobertura de la demanda i la qualitat.

Reptes i marc estratègic. De les conclusions del diagnòstic passem..., o posem en relleu els punts forts i les oportunitats de millora de l'actual sistema de serveis socials, i s'identifiquen els principals reptes que hauran de ser abordats en el marc del pla estratègic. Els dos reptes fonamentals als quals el sistema públic ha de donar resposta en els propers anys són: en primer lloc, la universalització dels serveis socials i, en segon lloc, la qualitat de l'oferta dels serveis. El pas d'aquest model assistencialista a un model universal ens ve a legislar..., que es va legislar en un moment i en un context econòmic i social molt diferent del que ens trobem actualment a l'hora de portar-lo a la pràctica. Per això un altre repte que hem d'afrontar és el de l'optimització de recursos. Per tant, tres reptes, hi insisteixo: universalització dels serveis socials, qualitat de l'oferta dels serveis i com afrontem l'optimització dels recursos.

El primer pla estratègic té la voluntat de donar les pautes per avançar en la consolidació del sistema públic universal i de qualitat, tenint en compte els canvis que ja s'han començat a produir i el context socioeconòmic actual, que previsiblement es mantindrà fins al final del període 2010-2013. El marc estratègic estableix els objectius de les polítiques de serveis socials. Està compost per la missió, els valors, la visió. Hem compartit i consensuat aquesta definició amb els ens locals i amb els altres departaments responsables de les

polítiques de benestar social en l'espai de la taula de coordinació del Pla estratègic de serveis socials.

Pel que fa a la missió, ens diu qui som, què cerquem, per què ho fem i per a qui treballem. Concretament, s'orienta a assegurar la igualtat d'oportunitats i el dret de les persones a viure dignament durant totes les etapes de la seva vida, mitjançant la cobertura de les necessitats personals bàsiques i socials, i garantint l'accés universal i els estàndards de qualitat òptims, i contribuint al benestar de les persones i dels grups amb la comunitat. Aquesta definició de la missió ens situa en un sistema mixt que té sector privat i un sector públic, i que engloba no solament els serveis de titularitat pública sinó tots aquells que estan finançats amb fons públics.

Pel que fa als nostres valors, la Llei de serveis socials ens marca uns principis rectors del sistema. Hem volgut destacar com a eix central la qualitat i l'orientació a la persona, que són el nucli d'aquest pla estratègic. Els valors que ens han d'ajudar a assolir aquests objectius són la proximitat –la proximitat–, la descentralització, la garantia de drets i deures de les persones, la dimensió comunitària, la prevenció, la responsabilitat pública, la participació, la cohesió social i la solidaritat.

Finalment, tenim la visió que ens ha de marcar el full de ruta per als propers quatre anys i que ens determina què volem aconseguir i com ho farem per obtenir els resultats desitjats. De fet, el Sistema català de serveis socials desenvolupa la xarxa de serveis socials d'atenció pública com a sistema de garantia de drets, de qualitat, integrat, proper a les persones i a la comunitat, tot respectant la diversitat. El sistema avança cap a la universalització, promou actituds i capacitats en les persones com a principals protagonistes de la seva vida, incideix en la prevenció de les situacions de risc i en la compensació del dèficit de suport social i econòmic, i atén les situacions de vulnerabilitat i de dependència.

Mentre la missió ens marca les fites d'universalització i qualitat, la visió ens marca l'objectiu per a aquest primer pla. I l'objectiu és estructurar una xarxa entre tots els agents que intervenen en el sector públic. A partir d'això, el pla s'estructura en cinc grans eixos i en vint-i-una línies d'actuació. Concretament, cada línia conté en primer lloc una justificació en què es planteja quina qüestió vol resoldre aquesta línia. En segon lloc, presenta un balanç de la situació actual respecte a aquella qüestió, en què es presenten elements de diagnòstic i també s'incorporen elements del procés participatiu, i, a més, es presenten dades quantitatives i objectives d'avaluació de la situació. En aquest marc, passo a presentar-los de manera sintètica, el contingut de cada un d'aquests cinc eixos del pla.

Dret de les persones..., el primer eix, dret de les persones als serveis socials. La seva base la constitueix l'orientació a la persona, a la ciutadania i a les persones usuàries i les seves famílies. Es desenvolupen actuacions per reforçar els drets de les persones per avançar en el camp de l'ètica i la participació ciutadana, i també es fixen una sèrie d'actuacions per millorar l'accessibilitat als serveis socials, la comunicació entre el sistema i la ciutadania.

El segon eix és l'oferta de prestacions de qualitat. El pla estableix els objectius de cobertura de les principals prestacions garantides per a les futures carteres de serveis socials, i avança en noves actuacions en l'àmbit de la prevenció i de l'acció comunitària. També és en aquest eix que el pla es vincula amb el pla de qualitat, ja que defineix com s'establiran els requisits mínims i òptims de qualitat del Sistema català de serveis socials, així com el model d'acreditació.

L'eix número tres és la vertebració del sistema i el treball en xarxa. El nucli del pla estratègic és el sistema públic dels serveis socials i l'objectiu és la seva vertebració. Això es desplega mitjançant els instruments de coordinació interna dels diferents agents del sistema: administracions, entitats, empreses... I també amb els seus instruments de coordinació amb els altres sistemes del benestar social: salut, treball, educació, habitatge, justícia, entre d'altres. Aquest eix també inclou actuacions per adaptar els actuals models de prestació de serveis socials bàsics i especialitzats al nou marc legal compost per la Llei catalana de serveis socials i la Llei de la promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones amb dependència, i a les necessitats socials detectades en el procés participatiu. En aquesta línia es desplega un nou model de foment de les entitats de voluntariat i les d'iniciativa social, que innoven i ajuden als objectius de les polítiques de serveis socials. Finalment, s'aborda el model de finançament i la concertació dels serveis.

Les persones –és l'eix número quatre– que treballen en el sistema: motor i punt de referència. Aquest eix preveu actuacions que permeten conèixer i formalitzar l'actuació de les persones que treballen al sistema. Inclou actuacions sobre el procés de capacitació i formació contínua, i també sobre el suport de l'actuació professional, la seva protecció davant dels riscos, tant psicosocials com físics. Cal tenir present el gran bagatge de les persones que treballen en el sistema i la seva capacitat d'adaptar-se a les necessitats canviants. És necessari donar visibilitat a tot aquest coneixement, i per això s'han dissenyat actuacions destinades a compartir el coneixement i les experiències, en les quals tant els centres Dixit com les plataformes tecnològiques han de tenir un paper clau per donar oportunitats a tothom a participar.

L'eix número cinc és la planificació i l'avaluació basades en el coneixement. En aquest eix s'ordena el sistema de planificació que s'ha de desplegar a partir del pla estratègic i es fa una aposta decidida per impulsar la cultura de la l'avaluació i la recerca. Així mateix, es desplega el pla de treball per a la construcció d'un sistema d'informació social que ha de ser la base del coneixement i la planificació del sistema.

En la situació actual, la preocupació central ha de ser la sostenibilitat d'aquest sistema: cal consolidar el creixement, optimitzar els recursos, i aquest ha estat l'enfocament que hem donat a aquest primer Pla estratègic de serveis socials de Catalunya 2010-2013. Si m'ho permeten, un pla que ens permet, en síntesi, ordenar les actuacions de tots los agents del sistema; en segon lloc, millorar la qualitat de les prestacions;

en tercer lloc, consolidar el sistema públic de serveis socials, i per comunicar, per comunicar millor a la ciutadania i a les persones que treballen en el sistema què fan els serveis socials i com s'hi accedeix.

Des d'una perspectiva conceptual, el pla estratègic desenvolupa tres grans temes, que a continuació centraran, si m'ho permeten, la meua intervenció.

Aquests tres grans temes són la xarxa de serveis... Necessito una mica... Presidenta, necessito una mica més de temps, si me l'atorga. La xarxa de... *(Pausa.)* Eh? La xarxa de serveis socials d'atenció pública i la seva consolidació, la qualitat, la planificació i l'avaluació i l'oferta de serveis.

Bé, a mi, senyora presidenta..., en tinc encara ben bé per vint minuts. Si vostè entén que ens hem de limitar al temps que havíem pactat, no tinc cap mena de problema a deixar-ho aquí, i, en tot cas, en el torn de respostes, doncs, donaré les explicacions pertinents.

La presidenta

No, a mi em sembla que pot continuar la presentació. No obstant això, si li sembla, en lloc de vint minuts, podríem mirar de deixar-ne una mica menys. Uns deu?

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

D'acord, doncs.

La presidenta

Mirem de fer un cinquanta/cinquanta. I jo crec que els diputats i diputades, doncs, prefereixen escoltar la totalitat de la presentació. Endavant.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Doncs, moltes gràcies, senyora presidenta. Amb deu minuts intentaré cloure. Evidentment parlem d'un pla estratègic, un pla amb quatre documents, i que és molt complicat poder-ne fer una síntesi..., fer-ne una síntesi amb menys temps.

Bé, tal com deia, la xarxa de serveis socials d'atenció pública, a la qual es dedica tot l'eix tres a definir quines són les seves actuacions... En primer lloc, aquest pla estratègic ens ha de permetre, doncs, la vertebració del sistema i, sobretot, el treball en xarxa. El sistema de serveis socials també és un sistema enormement complex. I sí que m'agrada dir-ho, ja que és un sistema descentralitzat, i, a més, per la naturalesa de totes les necessitats socials que atén i que al llarg d'aquests temps ha generat moltes i moltes xarxes. Totes aquestes xarxes es relacionen entre si de manera..., generant interrelacions. Tenim xarxes entre els diferents nivells, que són entre els serveis socials bàsics i els serveis socials especialitzats; tenim xarxes entre els diferents actors en el territori, també tant dins del mateix nivell com entrecruant amb altres nivells, com els que he expressat anteriorment, i també a nivell intern, amb una mateixa organització que té una certa grandària i complexitat. Hi insisteixo, perquè és un sistema enormement complex. Per tant, el que hem de fer amb

aquest pla estratègic és anar estructurant aquesta xarxa de serveis socials d'atenció pública.

La coordinació és un element essencial en el marc d'aquest sistema tan complex com és el sistema de serveis socials. I en aquest sentit, si m'ho permeten, jo vull distingir com abordem aquesta coordinació. Primer de tot, millorant la coordinació interna per donar, sobretot, una continuïtat a l'atenció de les persones en el si de la xarxa de serveis socials d'atenció pública, però també millorant la coordinació externa, que tindrà com a afectació la qualitat de l'acció dels diferents sistemes de benestar en termes d'eficiència amb l'objectiu de garantir una resposta integrada de les múltiples necessitats que presenten les persones tant en l'àmbit social com de salut, com en relació amb els seus drets o amb la seva seguretat, o amb la seva educació. Per impulsar aquesta coordinació la llei preveu un òrgan específic, que és el Consell de coordinació de Benestar Social, en el qual hi són representats tots els departaments de la Generalitat i els ens locals.

A l'impuls que hi donarà el consell, cal afegir-hi també els instruments tècnics perquè l'objectiu de coordinació pugui materialitzar-se. El pla preveu un desplegament ordenat i coherent de protocols determinats per un treball de modelatge que s'inicia amb els serveis socials bàsics, ja que aquest és un requisit previ indispensable per a la seva regulació. Aquest desplegament continuarà amb els serveis socials especialitzats, que no tindrà l'oportunitat d'explicar-los més endavant, però que sàpiguen que es faran també en aquests..., se protocolitzarà.

El segon eix és la participació; la participació, que és el segon instrument que tenim per ajudar a la vertebració del sistema. La Llei de serveis socials estableix que la participació s'articula mitjançant òrgans estables de participació i dóna un paper rellevant a les entitats associatives a l'assignar-los el paper principal com a representants dels interessos de la ciutadania. El pla estratègic vetlla per l'efectiva participació de les entitats d'iniciativa social en els òrgans col·legiats del Sistema català de serveis socials. Aquesta participació es fa efectiva mitjançant els òrgans de diferents consells i de diferents nivells de responsabilitat del sistema. El que ja he anomenat –Consell general de serveis socials–, els consells territorials, els municipals, els supramunicipals i els consells de participació de centres. Aquests òrgans estan interconnectats a través d'una xarxa de consells de participació de serveis socials.

En tercer lloc, parlar només breument de la concertació, que també contribuirà a la vertebració del sistema ja que és la forma de provisió de serveis socials que dóna més estabilitat al nostre sistema i introdueix, alhora, elements per avaluar l'eficiència i la qualitat i el resultat de les actuacions finançades per les administracions.

Tot i que en aquests moments el nivell de concertació de les prestacions de la cartera és molt alt, l'objectiu del pla estratègic és que al final del període estiguin concertats al cent per cent tots els serveis de la cartera prestats per les entitats.

Permetin-me, breument, que parli de la qualitat, la planificació i l'avaluació. Pel que fa a la planificació, la Llei de serveis socials disposa que el pla estratègic s'ha de desplegar mitjançant plans sectorials que s'han d'elaborar tenint en compte les situacions de necessitat. Aquests plans sectorials són els d'infància i adolescència, el pla d'inclusió social, el de prevenció i atenció a la dependència i a la discapacitat, el d'atenció integral a les dones en situació de violència masclista, el de suport a les famílies i el d'atenció social a la salut mental i a les addiccions. I, a més a més, inclou cinc plans directores de caràcter transversal: el Pla director de recerca i innovació, el de formació, comunicació, el d'infraestructures socials i el Pla director de serveis socials especialitzats. Tots aquests plans hauran de tenir en compte el que estableix el pla de qualitat, que és transversal i que afecta tot el sistema, de manera molt especial la xarxa de serveis socials d'atenció pública. I d'acord amb la pròpia llei, les normes de qualitat s'han d'aplicar tant al sector públic com al privat, i serà el nou instrument bàsic per assegurar el desenvolupament i l'aplicació dels criteris de qualitat en el Sistema català de serveis socials.

Després de revisar els plans de qualitat existents, hem constatat que la qualitat és un concepte que s'ha estès en els serveis socials i que ha generat, ja en aquests moments, un cert llenguatge comú, vinculat als models de gestió de qualitat i d'excel·lència. En els darrers anys s'han anat assentant algunes bases comunes, com processos, indicadors, guies de bones pràctiques, certificacions, grau de satisfacció, participació, etc. I, tanmateix, els ritmes de desenvolupament són molt diferents d'una organització a una altra, i sobretot hi ha grans diferències entre les xarxes.

El pla de qualitat estableix cinc eixos: la qualitat del servei, que se centra en la valoració del servei per part de les persones usuàries i de la ciutadania –mesura, per tant, el grau de satisfacció; la qualitat tècnica, que fa referència a l'adequada utilització dels avenços científics en la prestació dels serveis; la qualitat de la gestió, que suposa treballar de manera que es puguin obtenir els resultats excel·lents de manera perllongada en el temps; la qualitat en l'ocupació, que té l'objectiu que cada persona que treballa en el sistema trobi l'oportunitat d'aportar-hi el millor de si mateixa en el sistema., i l'eix número cinc, que fa referència a la innovació i la millora contínua.

Bé, em saltaré... Parlaré només..., si m'ho permet, presidenta, parlaré breument de l'oferta de les prestacions. El darrer gran bloc de les actuacions del pla previst en el Pla estratègic de serveis socials és el que ve relacionat amb l'oferta de les prestacions adreçades a l'atenció de les necessitats socials de les persones. L'elaboració del diagnòstic..., es va establir una categorització de totes les prestacions amb sis dispositius que responen al marc del procés d'atenció, que té les següents fases. Primera, en la fase d'accés al sistema i del reconeixement dels drets s'identifica un dispositiu, que és el d'informació, el de valoració i el d'atenció social. I en aquest dispositiu s'inclouen els serveis de valoració, com el reconeixement de la situació de dependència o el de discapacitat; el servei

de diagnòstic i atenció, com és el cas dels EAIA, o els equips bàsics d'atenció social o els centres d'intervenció especialitzada per a les dones, i també les prestacions d'orientació i assessorament, com són les d'orientació laboral a les persones amb discapacitat.

Una segona fase de l'atenció és la situada a l'entorn més proper de les persones, i en aquesta fase s'identifiquen tres dispositius. Primer, l'atenció i suport a domicili, l'atenció diürna, i, finalment, les prestacions econòmiques enteses com la provisió de fons no vinculades a la prestació dels serveis, com les no contributives o la renda mínima. I la darrera fase de l'atenció és la protecció i atenció intensiva en les quals s'identifiquen dos dispositius: l'atenció residencial – per tant, serveis substitutoris de la llar– i la protecció jurídica, que dóna cobertura a les situacions de desemparament quan les persones no tenen capacitats d'obrar de manera..., amb autonomia i garantir la seva protecció. S'inclouen aquí les persones adultes incapacitades judicialment i els menors d'edat en situació de desemparament.

El pla estratègic preveu una nova ordenació de la cartera, basada en el procés d'atenció a les persones, que visibilitzi la continuïtat assistencial a través de les diferents prestacions. El pla inclou de manera explícita i visible la prevenció i l'acció comunitària.

Bé, quedaria l'últim apartat, que ja no m'allargo més, presidenta, que serien, doncs, l'avaluació i els criteris per a l'avaluació d'aquest pla.

I estic a la seva disposició.

La presidenta

Bé, doncs, passariem a la intervenció dels grups parlamentaris, i segurament que en el torn també de respostes a aquestes intervencions podreu incloure algunes de les dades que heu pogut deixar amb aquesta descripció que fèieu del pla, de la presentació del pla.

Iniciariem el torn d'intervencions. Senyor Cleries, en nom de Convergència i Unió, té la paraula.

El Sr. Cleries i González

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable consellera, senyor secretari general, diputades, diputats i persones del departament que els acompanyen, bé, nosaltres avui veiem amb sorpresa, des de Convergència i Unió, com, després de set anys de tripartit, per primera vegada presenten alguna eina de planificació.

La Llei de serveis socials, és cert, diu que la planificació és important. Vostès, set anys sense planificar. Van prorrogar el quart Pla d'acció social 2003-2006, que era un pla que donava continuïtat a una política social de progrés feta amb les eines de què es va dotar aquest Parlament a través d'una llei de serveis socials aprovada per unanimitat, i el seu grup també va votar-la, i no dimiteixin de la seva responsabilitat, perquè en cada moment es fa el que s'ha de fer i el que es pot fer. Per tant..., i ara nosaltres hem votat una nova llei que planifica que hi haurà, i tant!, un Pla estratègic de serveis socials. Vostès consideren que és un bon moment per

definir la missió seva, l'estratègia, les línies d'actuació, la visió, quan s'està acabant la legislatura? No creuen que és més lògic que a qui li toqui governar després d'unes eleccions –a qui li toqui– defineixi aquesta missió, aquesta visió, aquesta estratègia, aquestes línies d'actuació?

Vostès vol dir que han estat improvisant. I això s'ha notat, i és el que hem denunciat al llarg d'aquests anys. I ara això ens dóna, una vegada més, la raó. El seu lema ha estat la improvisació. I no vinguin amb frases fetes d'un model assistencialista o un model universalista. De què parla, de la universalitat dels infants que esperen centre perquè ja hi ha cua, com ha denunciat el Síndic de Greuges? Parlen de la llista d'espera a les residències de gent gran per entrar en una residència? Parlen de les persones que han sol·licitat prestacions per a necessitats bàsiques els anys 2007, 2008, i encara no les han resolt? Aquesta és la universalització que vostès han proposat del sistema de serveis socials?

Més aviat creiem que ha estat tot el contrari: un model de renúncia. És fàcil fer conferències o venir aquí i parlar d'estat català del benestar. Si avui la llei que vostès han desplegat més és la Llei de la dependència, i no la de serveis socials catalana. Ara vénen amb un dels instruments de la llei. I, que jo sàpiga, aquest mes de juliol, doncs, hi haurà les últimes comissions –no sabem si a primers de setembre n'hi haurà alguna o no, creiem que no, però no ho sé, això ja ho dirà el president de la Generalitat quan convoqui–, i vostès creuen que ara és el moment de venir? I diuen: «Un model de canvi.» Quin canvi? Si ni tan sols han planificat.

Jo ahir la tarda era al Perelló, i una residència magnífica, acabada, encara no està en funcionament. Hi és, mentre hi ha gent que s'espera per a anar a una residència. Per tant, consellera, creiem que, en tot cas, havia de venir a presentar-ho d'una altra manera i adequar una mica, doncs, els continguts i dir: «Miri, no hem pogut.» Nosaltres creiem que la bona feina que vostès havien de fer és preparar tota la documentació per al Govern que vingui, tenir-ho a punt... (*Veus de fons.*) Que el Govern que vingui faci el pla estratègic que correspongui, un pla de futur.

Perquè vostè parla d'un Pla estratègic 2010-2013. 2010? Encara no està aprovat. Aquest és un tràmit que es fa. Li vindrà justet a l'últim dels governs per aprovar el pla definitivament. I aleshores, del 2010, ja estem al juliol, pocs mesos li quedaran, i, que jo sàpiga, el 2011, 2012, 2013 hi haurà un altre Govern, el que sigui. Per tant, creiem que no és una bona manera venir aquí amb aquestes propostes.

Perquè també..., deixi'm que en comentí una. Escolti..., i avui ho ha tret un diari –em sembla que era avui, sí–, avui parlen aquí, per exemple, de copagament. Parlen de copagament, eh? Això, si ho hagués dit un altre Govern, vostès posarien el crit al cel. I, en canvi, vostès vénen aquí i diuen: «Amb relació al copagament, en el mateix document es recull que és positiu com a filosofia que pot contribuir a millorar la consciència social del valor i el cost del servei prestat, que permet una redistribució més justa i una ampliació sostenible de les prestacions socials.» En podem parlar, potser hi estem

d'acord, nosaltres. En podem parlar. Jo ara no m'he de posicionar sobre això. Però escolti, al tripartit hi estan d'acord? M'agradaria sentir els tres representants quan es posicionen, si també estan d'acord amb aquest copagament que avui un diari ja ho diu com un criteri que es posa en marxa. Perquè vostès han fet alguna cosa per a l'equiparació de copagaments en el territori? No. Per exemple, amb la teleassistència, el paper de la Diputació de Barcelona fa que a les comarques de Barcelona i a molts llocs la teleassistència sigui gratuïta, i a la resta del territori català, doncs, la gent ha de pagar. I, per tant, aquestes diferències s'han produït. I, per tant, doncs, creiem que ara vostès ho plantegen com a estratègia; home, una mica tard, per a l'estratègia.

Vostès vénen aquí amb aquest document: pla estratègic. Com he dit: missió, visió, eixos estratègics, línies d'actuació. Pla de qualitat, pla director, plans sectorials. Evidentment, vostè ho sap molt bé, consellera: en totes les lleis que s'han fet, ha pogut comptar amb la col·laboració lleial, a dues bandes, del Govern i dels grups parlamentaris que donen suport al Govern i del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, en algun cas també d'altres, per arribar a acords. Amb un pla estratègic presentat amb temps, a nosaltres també ens hagués agradat participar-hi, pactar... Però no a final de legislatura, consellera. És un criteri, és el nostre; m'imagino que ho podem dir, no? I em sembla que ho dic amb educació, com sempre. Per tant, doncs, ens sembla que és el nostre posicionament. No és el moment de fer estratègies de futur. Ja ho dic: en tot cas, és el moment de preparar documentació. Perquè, és cert, la Llei de serveis socials no posa una data per fer el pla estratègic. Però sí que no sembla prudent que en l'últim alè de la legislatura es presenti aquest pla estratègic. Creiem que seria més lògic haver-ho fet en un altre moment.

Al final resulta que tant parlar de política social, que s'han volgut apropiat vostès de la política social, com si vostès fossin els abanderats de la política social, i resulta que en aquests anys han prorrogat el Pla d'acció social 2003-2006 de Convergència i Unió, que era un bon pla, que s'havia de modificar i adaptar als nous temps. Però vostès l'únic que van fer és prorrogar-lo i anar allò..., qui dia passa any empeny. I, per tant, nosaltres discrepem d'aquesta presentació que avui es fa, per això hem presentat una esmena de rebuig, i ho hem volgut manifestar obertament des del primer moment. Per això, perquè ens sembla que avui és el moment de parlar no de plans estratègics sinó, en tot cas, de valorar la legislatura, consellera. Estem al final de la legislatura i no creiem que sigui el moment de venir aquí a plantejar aquest pla estratègic.

I vostès avui ens vénen aquí i ens diuen: «La política social ha d'estar orientada a les persones.» Li ho diem des del primer dia. Per exemple, vostès estan desenvolupant una llei de dependència i no una llei de promoció de l'autonomia personal, com diu la Llei de serveis socials. Els elements que van més a favor de la persona i de la seva autonomia –en tots els àmbits, també en l'àmbit de les prestacions econòmiques de caràcter social, que també donen autonomia a les persones–, resulta que no és precisament on han orientat

la seva política. I avui ve i ens ho diu. Llàstima que no ho digués l'any..., quan vostè va entrar a la conselleria. Perquè li hauríem dit: «Hi estem d'acord.» Però ara fa tard.

Esperem que en el futur, governi qui governi, sàpiga orientar les polítiques socials de veritat al servei de les persones i de les seves necessitats, de la seva autonomia personal, i que, a més a més, la política social, a més que pot ser, no diré que no, una bandera, estaria bé que fos una realitat d'un govern compromès de veritat amb les polítiques socials i amb la bona gestió. Perquè fer política social també vol dir fer bona gestió, i en aquests anys de Govern tripartit no hi ha hagut bona gestió en l'àmbit social.

Moltes gràcies.

La presidenta

Bé, a continuació, i en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la seva portaveu, Consol Prados.

La Sra. Prados Martínez

Gràcies, senyora presidenta. Agraïts de l'exposició i de poder sentir de primera mà i en comissió, doncs, quin és aquest pla, que vull recordar que aquest pla és un pas més en el desenvolupament de la Llei de serveis socials, tal com la llei ens marca, li ho marca al Govern i ens marca..., i ens demana en aquest Parlament. Una llei que vam aprovar, ja s'ha dit, doncs per unanimitat, i que ens vam dotar..., una llei que ens dota de diferents instruments. Un dels instruments és aquest pla estratègic. No és només una voluntat del Govern, que ho és, sinó que també és un mandat per llei.

I, per tant, sorpresa...; ja sé que no em toca respondre a l'oposició, però sí que vull..., almenys no em puc estar de dir algunes qüestions sobre això. Per tant, és un instrument, no?, en aquest camí de desenvolupament de la Llei de serveis socials. I, a més a més, jo crec que hem de valorar que aquest diagnòstic que s'ha realitzat..., i no només aquest diagnòstic sinó diagnòstics que s'han fet anteriorment en les planificacions, en la planificació dels serveis especialitzats, que hem notat, al llarg d'aquests anys, doncs, un desequilibri territorial. Jo crec que hem de posar de manifest que precisament teníem i tenim encara aquests desequilibris territorials, perquè no hi havia una planificació prèvia pels governs anteriors de Convergència i Unió. I vull deixar-ho clar, no? Hem patit, durant aquests set anys hem patit aquesta falta de visió estratègica de planificació en els serveis socials, i d'alguna manera, des de les planificacions dels serveis especialitzats, i ara amb aquest pla estratègic, el que es vol és corregir i treballar i gestionar en funció d'això.

Abans, li vull recordar-ho, si s'ubicaven residències, per exemple, o segons quins serveis especialitzats, no era per una planificació pública que és la responsabilitat del Govern, sinó que era en funció, no ho sé, d'estudis de mercat o de diferents interessos, però no des d'aquesta planificació pública que, ho repeteixo, és una responsabilitat del Govern. Aquesta planificació fruit d'aquesta llei no ve després de set anys. La llei

la vam aprovar el desembre del 2007, i ja s'han anat desenvolupant altres instruments, dels quals ens vam dotar amb la llei: òrgans de coordinació, la cartera de serveis socials i ara aquesta planificació. A més a més, també vull recordar, perquè sembla que no participéssim tots plegats en la ponència que vam fer de la llei, que quan es critica que s'ha desenvolupat molt més la Llei d'atenció a la dependència que la Llei de serveis socials, vull recordar que els serveis d'atenció a la dependència formen part de la xarxa de serveis socials de Catalunya, i, per tant, jo crec que aquest és un camí que estem fent de forma conjunta.

Una altra reflexió que també em provoca, no?, la intervenció anterior. És que des d'una visió de país de què tant ens podem omplir la boca sembla contradictori que es demani que no es faci aquesta planificació, perquè, encara que estiguem a final de legislatura, el país no s'atura, eh? I la gent no s'espera. I els professionals que treballen en els serveis socials continuen treballant, independent que estiguem o no en un final de legislatura. I, per tant, la resposta, la responsabilitat de qualsevol govern és continuar treballant, donant les eines i els instruments que es necessiten, que necessita el país per continuar avançant. Clar, si no s'hagués fet aquest pla estratègic, hi torno a insistir, que és un dels instruments dels quals ens dota la Llei de serveis socials, també s'hauria criticat que no s'ha fet aquesta planificació.

Per tant, dit tot això, sí que vull entrar en alguns aspectes, no?, concretament, del que se'ns ha exposat avui. Hem tingut ocasió, també, de repassar. Deia que en aquesta aposta per un nou sistema de serveis socials, més coherent amb la realitat, un model més universal, a més, amb una voluntat d'enfortir com a sistema de benestar i amb relació a les altres xarxes de benestar, és evident que ens hem de dotar de nous òrgans de participació i de coordinació, com s'ha explicat, i també de nous instruments, com és aquest pla estratègic. Valorem positivament que el pla estratègic sigui fruit de l'anàlisi de la realitat, i a partir d'aquesta anàlisi de la realitat es pugui fer una planificació coherent amb aquesta realitat. Entenem que el diagnòstic és tant dels canvis socials, econòmics de la nostra societat, del nostre país, com també diagnòstic del sistema que tenim per donar resposta a les noves realitats socials. I, per tant, aquest diagnòstic ha de buscar com a gran objectiu la cohesió social a partir de la realitat que tenim i dels serveis i de la realitat del sistema.

A més a més, aquest pla estratègic el que vol fer és un desplegament territorial. Per tant, també, a més de cohesió social, és cohesió territorial, que jo crec que és un dels grans objectius que tenim, no? Aquesta cohesió, aquest equilibri territorial que, com deia abans, bé, vam trobar a faltar en aquestes planificacions i, per tant, grans desnivells entre les diferents àrees i territoris del país.

La senyora consellera ens ha parlat dels reptes: la nova universalització, la qualitat, el desenvolupament del sistema públic dels serveis socials. A més a més, en un moment que és veritat que és complex, que és difícil, i que és evident que hem de fer tot el possible

per optimitzar molt més els recursos i per donar-li més estabilitat i fer el sistema sostenible, no? Ens parla també dels valors que ha de tenir aquest sistema nostre de serveis socials, com l'orientació a la persona, i en aquest punt, sí, fer-li doncs alguna pregunta sobre el professional de referència, no? La referència que ha d'estar en els serveis bàsics, que és des dels ajuntaments, no? Aquest treball, aquesta orientació de la persona, aquesta finestra única, que jo crec que ha de ser –bé, sempre ho hem dit, no?– el punt de referència en l'atenció a les persones i a les seves famílies. Valors també com la dimensió comunitària, que jo crec que ha de tenir en compte no només els col·lectius, i que vostè ens feia aquesta presentació, sinó col·lectius i també els entorns i els territoris, no? Perquè es detecten també alguns riscos, alguns indicadors que poden tenir alguns territoris, quant a pobresa o a falta d'inserció.

La prevenció, que ho trobem bàsic, sobretot amb l'objectiu de trencar amb unes vides institucionalitzades, per dir-ho així, no? I després la responsabilitat pública, que per nosaltres és fonamental, i sobretot tenint en compte que el nostre sistema és un *mix* entre públic i privat, i que aquí el públic és el que ha de garantir, no?, des de la responsabilitat, l'accés al sistema i la garantia..., i garantir també la qualitat del sistema, no? En aquest sistema mixt que tenim a Catalunya i que per si mateix per això mateix és molt positiu.

Ens parla de la vertebració del sistema, i això no es pot fer de cap altra manera que des de la participació i la coordinació i creant xarxa, no? La xarxa de serveis socials de Catalunya, en la qual participen administracions, agents –tant públics com privats–, i també entre els serveis socials bàsics i els especialitzats. I aquí també vull posar l'accent, no?, en aquesta coordinació, aquesta xarxa, aquesta millora que s'ha de produir en els itineraris i la relació i la coordinació entre els serveis bàsics i els especialitzats. Ens parlava d'ordenar, de simplificar; jo crec que aquí tenim un repte, en aquest sentit.

Quan parla de les entitats d'iniciativa social, estem d'acord que ha de ser una relació molt més concertada, que li doni més estabilitat. I, per tant, doncs, que..., treballar per objectius, treballar per resultats, no?, aquesta concertació entre públic i iniciativa social que dóna, no?... que, de fet, ja està donant molts resultats i que encara en pot donar més, perquè és un treball des de la proximitat i món local.

Gran repte també el model de finançament, eh? Em sembla que el document parla d'unes setanta hores que han dedicat diferents professionals a aquest debat. Jo crec que és el debat, és un gran debat, el model de finançament, amb l'objectiu de donar estabilitat al sistema, i en aquests moments, no?, en aquests moments de crisi, que no el podem negar.

És evident que el copagament és un debat. De fet, el copagament ja està previst en la Llei de serveis socials. El copagament, en tot cas, ens ha de permetre una millor redistribució, i sobretot uns criteris comuns o un marc comú entre les diferents administracions.

Ens agrada el treball per indicadors, perquè els indicadors el que ens permeten és fer és l'avaluació, avaluar el resultat, i, per tant, reorientar, no? Reorientar les mesures, les estratègies, perquè sigui molt més d'acord amb la realitat i doni, com deia, l'estabilitat al sistema.

I per últim, i tanco, la qualitat del sistema també la donen els treballadors, no? Els professionals que hi treballen. I, per tant, aquí, una referència també, i ens agradaria també conèixer la seva valoració. Sempre hem defensat que la qualitat del sistema també està en funció de les condicions laborals i de l'estabilitat dels professionals que hi treballen. I aquí jo crec que en alguns àmbits, en alguns sectors, també tenim camí a recórrer.

Moltes gràcies.

La presidenta

Bé, seria ara el torn d'intervenció del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per fer ús del temps té la paraula el senyor Bosch.

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable consellera, secretari general i resta de membres del departament, nosaltres volem enfocar la intervenció en tres apartats. El primer és anàlisi del context en el qual apareix aquest pla estratègic; el segon és l'avenç que hi ha hagut en els serveis socials en aquests darrers anys; i el tercer són algunes qüestions al voltant d'aquest pla estratègic que ens ha suggerit la seva intervenció.

Primer de tot, el tema del moment de l'aparició. Abans es comentava aquí que aquest Govern ha tardat set anys a fer aquest pla estratègic. Doncs, home, el primer que se m'acut és que set a vint-i-tres. És un marcador d'handbol. Set a vint-i-tres. Allò que uns varen tardar o no van poder fer en vint-i-tres anys, aquest Govern ho ha fet en set. I m'atreviria a dir que, a més a més, ho ha fet en tres, perquè si es desprèn que aquest pla estratègic ve com a conseqüència de la Llei de serveis socials, parlem de tres anys. Per tant, jo crec que parlem, ho repeteixo, d'un marcador inapellable.

La segona qüestió. Home, el que no pot fer un govern seriós, el que no pot fer un govern seriós és planificar a cop de calendari electoral. Això no es fa, ni aquí ni a la Xina popular; enlloc. El que fa un govern seriós... (*Veus de fons.*) El que fa un govern seriós... I parlo de la Xina popular perquè és un govern, igual que la Unió Soviètica en el seu moment, que destaca per les seves mesures de planificació. La qüestió és que el que no pot fer, el que no pot fer qualsevol govern és guiar-se, d'una banda, pel calendari electoral i, de l'altra banda, fer una cosa que no es fa amb quatre dies. Aquest pla estratègic no està elaborat en quatre dies; requereix tot un procés i, per tant, em sembla absolutament lògic i pertinent que aquest Govern, més enllà d'aquest calendari electoral, ens presenti aquest pla estratègic.

També se'ns comentava que aquest Govern sembla que està obsedit, obsessionat amb el desplegament de la Llei de dependència. Però és que aquí, en aquesta cambra,

vam aprovar una Llei de serveis socials que parla d'un sistema català d'atenció a la dependència; és en aquest context en el qual parlem.

Tercera qüestió, el tema del copagament. Home, algú que hagi sentit alguna intervenció, una de dues: o pot tenir la percepció que aquí no varem aprovar la mateixa Llei de serveis socials, que preveu precisament el copagament, o és que en la seva etapa hi havia una gratuïtat absoluta del sistema de serveis socials. Ni una cosa ni l'altra. La Llei de serveis socials és molt clara en aquest aspecte i, com ha recordat un altre portaveu parlamentari, es va aprovar amb absoluta unanimitat.

Més enllà d'aquestes consideracions, que formen part, diguem-ne, del preludi, jo crec que hi ha hagut en aquests darrers anys, i amb això jo crec que hi coincidirem tots plegats, un avenç significatiu, un canvi de paradigma. A vegades parlem d'aquest canvi de paradigma, no? El sistema de serveis socials. No parlem d'un missatge retòric, parlem de dades molt clares. Es triplica, i hi ha un increment del 193 per cent en el pressupost des de l'any 2003 al 2010; un 54,7 per cent de despesa social en el 2010; un 7 per cent d'impacte de referència del pressupost del departament respecte al global del pressupost de la Generalitat. Són dades –no parlo de xifres absolutes, parlo sempre de percentatges– que no tenen, no la tenen, comparació possible amb antecedents. I això s'ha fet, voldria recordar-ho, amb l'increment demogràfic més important que ha experimentat aquest país, deixant de banda l'increment demogràfic que va haver-hi els anys 50 i 60. Increment demogràfic que en nou anys ha significat que aquest país hagi guanyat pràcticament un milió de nous catalans i catalanes. Per tant, moment de dificultat, i, tot i aquest moment de dificultat, hi ha hagut aquest increment.

Però jo voldria anar al contingut, perquè hi ha hagut alguna altra intervenció que s'ha centrat més en el que és aquest preàmbul que en el contingut. Jo crec que vostè ha fet una presentació d'un pla estratègic molt potent, un pla estratègic que, a més a més, doncs, preveu uns objectius ambiciosos, objectius que es situen en l'horitzó del 2007 a nivell d'increment en determinats aspectes, però voldria centrar-me..., les preguntes, voldria centrar les preguntes en cinc aspectes.

El primer és que ens fes una diagnosi una mica més profunda del procés participatiu. Em sembla que, a més a més, això estava molt referenciat, i tots plegats ja varem tenir un enorme interès a l'hora de discutir la Llei de serveis socials en aquest procés participatiu, que hi hagués una participació de tots els agents implicats. El segon element, el tema de l'avaluació, i sobretot el tema de la qualitat vinculada a un decret que es preveu precisament en aquest pla estratègic. El següent tema és la visibilitat del sistema, ens sembla fonamental. O sigui, d'alguna forma o altra, probablement en aquests últims anys hem fet un avenç espectacular en fer visible..., precisament, i segurament a remolc de la Llei de serveis socials, en fer més visibles els serveis socials al conjunt de la ciutadania. I per últim, el tema del Pla director de recerca i innovació. Voldria, si us plau, que

en la seva segona intervenció, si és possible, en el temps que li pertoqui, que ens aprofundís en aquests aspectes.

En tot cas, el nostre grup parlamentari, ho reitero, en fa una valoració positiva, em sembla que és de Govern seriós que, precisament en aquests moments..., al marge que lògicament nosaltres tenim la convicció que hi haurà un govern d'esquerres de cara a les properes eleccions, però això és una qüestió, diguem-ne, d'hipòtesi. Però en tot cas, al marge d'aquesta qüestió, el que ens sembla important és que un govern, en aquests moments precisament, aprovi un instrument de planificació tan potent com aquest.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per continuar el torn d'intervencions, el senyor López, en nom del Partit Popular de Catalunya, té la paraula.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyora presidenta. Donar les gràcies i la benvinguda a la senyora consellera per les explicacions que ens ha donat del pla, d'aquest pla, del Pla estratègic de serveis socials 2010-2013. Jo començaré com han començat, doncs, altres portaveus, fent una valoració de l'oportunitat del pla. Nosaltres no serem qui digui que un pla mai és oportú; el que passa és que sí que hem de considerar en quina data estem. Ho dic perquè algú ha parlat que un govern no pot planificar a base de calendari electoral, i ha posat el cas de la Xina. Clar, sabem que a la Xina és difícil planificar a base de calendari electoral, és molt difícil. Aquí, afortunadament, sí que és possible; el que passa és que, senyora consellera, i també ho vull dir al grup d'Esquerra Republicana, sobretot els departaments d'Esquerra Republicana legislen a base de calendari electoral. Vostès han presentat en el darrer any un frenesí absolut de lleis, i ho vull recordar: Llei de joventut, Llei de cinema, Llei de l'aranès, Llei d'acollida, que li ha tocat a aquest portaveu. És a dir, ens han donat molta feina, però tot ha estat en el darrer any. És a dir, com a mínim, una ullada posada en el calendari electoral sí que hi és.

Miri, vostè ara ens ha vingut un altre cop, senyora consellera..., i és una tònica d'aquesta casa, vostè parla molt en aquest pla d'avaluació. El que passa és que en aquesta casa d'avaluació en veiem poca. Ens ha vingut a dir què faran. És a dir, jo no poso en dubte que la legislatura dura el que dura; però que a final de la legislatura ens vingui a presentar –i això li ho ha dit un altre portaveu–, al final de la legislatura –ho dic per la gent que està seguint el debat, que sàpiga on som–, al final de la legislatura la consellera d'Acció Social i Ciutadania ens ve a parlar de la planificació del seu departament. És a dir, quan el tripartit s'acaba, quan el tripartit s'extingeix, ens vénen a parlar de la planificació que faran.

I després escoltem paraules com la del representant d'Esquerra Republicana de Catalunya que té molta fe que es reediti el tripartit; no sé si..., ja ens ha comentat quines són les preferències de socis en la propera

legislatura, però jo li agraeixo que als catalans, doncs, els aclareixi quines són les seves preferències de socis. Però ens diuen: «No, és que com continuarem...» No, la realitat és que al final de la legislatura vostè ens presenta la planificació. Compte, molt, amb el que diem. Perquè si vostè ens ve a dir que la base, el centre són les persones, home, per a això no calia fer dos anys i mig de planificació. Si el que ens ha de dir és que s'ha de fer avaluació, home, per a això no calien dos anys i mig de planificació. Simplificació? Home, que no ho feien ja? És que vostès ens han vingut..., durant els set anys de tripartit, ens han vingut a dir que vostès posaven les persones al centre, que vostès planificaven, que vostès simplificaven, que vostès coordinaven, i ara ens trobem un pla que ens diu: «No, és que hem de fer tot això.» I la portaveu dels socialistes ho reconeixia: «És que hem de simplificar.» Però no ens deien ja que estaven simplificant? «És que han de coordinar amb els ens locals.» Però no ens ho deien, que ho estaven fent? És a dir, molt en compte amb el que diem, perquè al final el que surt d'aquest pla són els pecats que vostès han comès durant aquests set anys.

Ha trigat molt. Jo no dic si set anys, tres anys... Jo no li ho dic. Però, miri, una dada: un pla que és per a quatre anys, que per fer-ho s'hi hagin d'estar dos anys i mig, com a mínim és ridícul, senyora consellera. Un pla que... I li ho repeteixo: un pla de quatre anys que ens hi estem, per fer-lo, dos anys i mig, com a mínim és ridícul. Això vol dir que en un any i mig hem de planificar, hem de perdre més temps planificant el que hem de fer en els propers quatre anys, perquè si no, no hi arribarem. Perquè suposo que el 2013 ja haurà d'estar en funcionament el Pla 2013-2017. I si triguem dos anys i mig, vol dir que ens passem més temps planificant que complint el que diem.

I sí, triga molt. És un departament, el seu, molt lent, senyora consellera. Li hem de recordar, per exemple, el desplegament de la Llei de les famílies, que encara l'estem esperant; li hem de recordar el desenvolupament del Pla d'inclusió i de cohesió social, la Llei d'infància. Això sí que va trigar sis anys. La Llei de joventut, que tot just ara la comencem a debatre. És a dir, és un departament lent. El departament que diu que és d'atenció a les persones és el departament més lent de tota la Generalitat de Catalunya.

I jo no li dic, escolti, que ens expliqui les promeses que vostè va fer quan va venir aquí el primer dia, perquè segurament avui ve com a darrer dia; segurament, no ho sabem. Però segurament avui ve com a darrer dia. Com a mínim, el que ens hauria agradat és que ens expliqués on van quedar –*dónde quedaron, para otros tiempos*– aquelles promeses que el senyor Montilla, el seu president, el seu *jefe*, eh?, ens va fer a tots els catalans. I les promeses dintre de l'apartat de coordinació, ajudes a les famílies fins als divuit anys..., quan la realitat ha estat molt diferent, senyora consellera. És que vostè ha estat la consellera que ha congelat les ajudes a les famílies durant tres anys –durant tres anys. No un any, dos anys, no; tres anys, ha congelat les ajudes a les famílies. Per no parlar ja dels llibres de text gratuïts, de les prestacions dentals, dels audiodfons o de les ulleres. Diu: «Què té a veure amb el meu departament?»

Coordinació, senyora consellera, coordinació. Aquestes són les promeses que vostès van fer als catalans.

Vostès ens diuen que ara posen les persones al centre. A la Llei de dependència vostès posen les persones al centre, si avui en dia tenim vint-i-dues mil persones fora de termini? I vostè ens deia: «No, el 90 per cent arriben a temps.» I després hem de veure i hem de conèixer les dades que vostè ens dóna, i després mirem les dades del ministeri i no concorden. És que no concorda res. No..., i ja em pot parlar del *décalage* màgic; és que al final el *décalage*..., en dos dies s'emporten vint-i-dues mil persones, per dos dies. Escolti'm, no ens ho creiem –no ens ho creiem. Vostè ens parla que el 90 per cent hi arriba, i després veiem un diari que diu que el retardament a l'hora de pagar és d'entre dotze mesos i quinze mesos, i ara ens ve aquí a dir que hem de posar les persones al centre.

O les llistes d'espera. Vostè creu que és posar al centre les persones que el reconeixement a persones amb discapacitat trigui dotze mesos, divuit mesos a la ciutat de Barcelona? Això és posar les persones al centre? O per accedir a una residència? Per cert, vostè ens parla del pla, d'aquest nou pla, però després els plans que vostès han presentat, la senyora Simó quan era consellera o vostè mateixa, de construcció de residències, plans que ens van presentar també a bombo i platerets, com ens fa avui, com estan les 6.500 residències noves que la senyora Simó ens va prometre per a l'any 2007? És que a 2010 encara no les tenim. 6.500 residències noves, repassin vostès... (*Veu de fons.*) Places, perdoni, això és cert. No, no... Seria, seria... És cert, és cert. Això sí que seria un frenesí constructor. No, 6.500 places de residència noves, és cert. On són, senyora consellera? On són? Això és l'important, perquè ens ho van prometre l'any 2007.

O, per exemple, la seva política a la infància. Al centre, les persones; però després llegim els informes del Síndic de Greuges, que suposo que no és sospitós de ser un membre de l'oposició, i veiem quina és la realitat de posar al centre les persones.

Professionals. A banda de l'esment que ha fet la portaveu dels Socialistes, que nosaltres compartim, ja fa molt temps que nosaltres li hem presentat propostes en aquest Parlament perquè els set-cents euros que cobren actualment els professionals de la dependència, doncs, com a mínim, arribin a ser mileuristes. Nosaltres sabem que vostè està en aquesta disposició, però no s'ha avançat molt en aquesta legislatura.

O, per exemple, vostè parla molt de professionals, però a la cartera de serveis, que el nostre grup sí que li va presentar esmenes perquè consideràvem que allò era important, llegim en quasi tots els serveis: «Disposició...» Quants professionals? Doncs: «Disposició de professionals suficients en nombre i perfil.» Vostè creu que això és planificació? No, avui estem parlant de planificació. Vostè creu que això és planificació? «Disposició» –li ho lleigeixo un altre cop–, «disposició de professionals suficients en nombre i perfil.» Dos minuts li demano, senyora presidenta, igual que li ha donat a la consellera, i acabo de seguida. Això,

això no és, això no és... Gràcies, senyora presidenta. Això no és respecte als professionals.

Coordinació. Vostè ens parla de coordinació, i ha estat tota una legislatura un festival de la descoordinació. Treball, els centres especials de treball, han patit la descoordinació que han tingut entre Acció Social i Treball. Educació: podem parlar dels vetlladors, podem parlar de l'escola inclusiva. No puc... Miri, miri com ha estat, que en deu minuts no em dóna temps de fer-li tot el repàs de les polítiques reals, no la planificació de futur, polítiques reals. Salut: vostè creu que després de prometre l'agència de la dependència, la coordinació que hi havia d'haver a Salut... La cartera de serveis socials, per exemple, que vostè sap molt bé que el 2011 ja havia d'estar coordinada, integrada entre Salut i Acció Social, i, per exemple, veiem com ara desapareixen els PUA. O, per exemple, l'Estat, la factura dels 190 milions d'euros que ens deu l'Estat.

O els municipis. Vostè sap molt bé que no hi ha hagut coordinació amb els municipis, que el desplegament de la Llei de dependència va saturar, sense que la Generalitat de Catalunya hi donés resposta, els serveis d'atenció a les persones dels municipis. O, per exemple, i això li ho han recordat –això li ho han recordat, no cal que ens inventem res–, li ho han recordat consells comarcals com, per exemple, de l'Osona, que van denunciar la situació que vivien els municipis.

O el tercer sector social. Com pot parlar de participació, com pot parlar d'ajuda al tercer sector social i ajuda a l'externalització de les empreses, com ens ha presentat aquell magnífic requadre, quan vostè..., aquest any, hem patit una crisi, autèntica crisi de les residències, que vostè deia que mentíem tots. No sé si se'n recorda: en aquest Parlament vostè va dir que no hi havia retardaments i ens va acusar, a l'oposició i a les residències, de mentir, quan la realitat era que qui no deia la veritat era la mateixa consellera, que devia a les residències, és a dir, al tercer sector, a la iniciativa social, a la iniciativa privada, més de sis milions d'euros.

I fixi's amb aquesta, amb aquesta..., que a mi em recorda una mica una cèl·lula que ha estat atacada per un virus, que ens presentava abans, que ens posava: «Generalitat de Catalunya, ens locals, tercer sector i el sector privat.» La realitat és que la Generalitat de Catalunya no ha recolzat els ens locals, que s'han queixat que, per exemple, la Llei de dependència, com li comentava, no l'han pogut desplegar amb qualitat. El tercer sector es queixa dia rere dia, malgrat aquesta simplificació que vostè ens presenta, que ara més que mai s'estan donant procediments de burocratització cada cop més. I que estan pagant –per cert, una reflexió–, que estan pagant les conseqüències del cas Millet-Montull el mateix tercer sector social, i els privats, doncs, sap perfectament... Parli amb el tercer sector social. És quelcom que ho diu tothom: la burocratització que s'ha desplegat durant el darrer any, i en el darrer any, doncs, la iniciativa privada que vostès no pagaven. Caldria posar un altre cercle que seria l'Estat, que és el que no paga a la Generalitat, els 190 milions d'euros, que els grups que li donen suport al Govern van votar en contra

d'una proposta amb moció en què nosaltres reclamàvem aquest pagament dels 190 milions d'euros perquè vostè pogués anar a l'Estat amb un aval d'aquest Parlament de Catalunya.

En resum –no em dona més temps per parlar molt més; gràcies, senyora presidenta–, vostès ens presenten el que faran quan ja se'n van, i vostès ens presenten tot el que haurien d'haver fet durant aquests set anys que no han fet. Amb la qual cosa, senyora consellera, nosaltres no li podem avalar el seu pla i el seu projecte.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Bé, per finalitzar el torn d'intervencions, el senyor Miralles, en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula.

El Sr. Miralles i Conte

Gràcies, presidenta. Sumar-me a la benvinguda de la consellera i del seu equip. Jo, en primer lloc, voldria felicitar-la... A veure si la puc veure. Em mouré perquè, si no... Ens posem...? Et mous cap a la dreta? (*Veus de fons.*) És geogràfic, eh? (*Rialles.*)

És... Donar-li la benvinguda, li deia. També felicitar-la per la forma i pel contingut de la seva intervenció. La forma, perquè ho hem fet en seu parlamentària, i els compromisos, doncs, són bons de ser compartits, i més en aquest lloc dels quals..., és una manera de complir allò que una llei que va ser aprovada pren forma, no?, amb aquest pla estratègic. I segon, pel contingut. Un contingut que, sens dubte, i jo n'estic convençut, que també compartirà que hi han coses que són millorables a la realitat del nostre país, evident; que hi han coses que, després d'aquests anys de legislatura, i si hi sumem la legislatura des del 2003, possiblement també compartiríem que en algunes coses ens hauria agradat anar més enllà, també, evident. Però jo sóc dels que penso que si hi ha una –n'hi han moltes, eh?, però si n'hi ha una– de les qüestions que ens van portar al nostre grup parlamentari a impulsar aquesta aventura del Govern d'entesa, i anteriorment el Govern catalanista i d'esquerres, són les polítiques socials. Si n'hi hagués un, dic que n'hi han més, però si n'hi hagués un, de l'impuls d'aquesta aventura –contradictòria, sens dubte–, doncs, han estat els compromisos i els resultats de la política social.

És normal que les forces de l'oposició facin d'oposició, i més quan pensen que cada dia hi ha un dia menys fins que arribin les eleccions. I els veus i els escoltes, i tenen el mateix disc preparat, sense, fins i tot, ni entrar, no?, en el contingut del que ens presenten. Bé, és part de la realitat, a vegades d'un joc polític que el que acostuma a ser és politiqueria, perquè ens situa en el pim-pam-pum, i no tant a entrar en coses que són millorables, en coses que ens hem quedat potser..., no hem arribat fins on voldríem, però que hi han coses que aquest Govern si ha deixat petjada és en aquestes matèries –en aquestes matèries.

I per què ha deixat petjada? Segurament algú podrà fer la llista de les coses millorables; nosaltres en podríem

posar algunes més. Però ha deixat petjada en coses que són de fons. La primera, el canvi de model; i això, agradi o no, a nosaltres ens agrada. N'hi han alguns altres, sens dubte, que no els agrada, perquè tenien el model de... Com ho deia, el president Pujol? Diu: «Estem...» Aquí, en seu parlamentària, eh?, durant molt de temps. «Podem arribar a les societats dels tres terços.» Jo no vull societat dels tres terços; vull drets universals. I els tres terços portaven a maneres de fer política: manera d'atendre, manera clientelar i manera que generava i aprofundia en les divisions. Més enllà, ho torno a dir, que hi han coses millorables. Però hi ha una manera de fer, una manera d'entendre. I els que no puguin, doncs... Els drets són diferents, les polítiques universals no impulsades, i la voluntat assistencialista era el que marcava aquells que havien de dirimir altres instàncies que no la responsabilitat pública d'un govern, que era els que no podien, els que no podien continuar al ritme d'aquells que estaven a la part alta de la nostra societat. Això era pujolisme pur i dur –pujolisme pur i dur. Bé, nosaltres no estem d'acord amb aquest pujolisme, ni amb el pur, ni el dur, ni el tou. I estem d'acord amb aquesta visió de canvi de model, d'universalitzar drets.

Segon, perquè a les paraules se'ls posen recursos. Hi ha qui ja ho ha dit, que hi havia la memòria. Si no hi hagués hagut la memòria: «Clar, és que era fum, després no hi ha memòria.» Bé, i fins i tot amb les necessitats d'un reajustament econòmic... Per cert que amb l'abstenció convergent al Congrés els diputats, doncs, es va, vergonyantment, desenvolupar, després, aquí l'aplicació del real decret. També perquè consti, no?, com a vegades es diu una cosa i se'n practica una altra.

I tercer, per als objectius, o sigui persones i territori, amb aquesta voluntat universal que ens apropa a ser més europeus, ens porta a ser més europeus; ens relaciona amb dues comunitats autònomes que, per cert, és també on l'esquerra té responsabilitats en aquestes matèries, Astúries i les Illes Balears, i ens allunya, independentment que hagi marxat el portaveu del Partit Popular, de les nefastes gestions en les polítiques socials que fan comunitats autònomes com Madrid, no?, o el País Valencià. O ara darrerament, no?, dues comunitats que sembla que són..., tenen la voluntat de no aplicar o assumir la llei, ara amb el tema del dret a l'avortament, com són Navarra o Múrcia. Bé, són aquelles coses que sembla que..., no sé si els hauríem d'aplicar el Tribunal constitucional, a aquestes comunitats autònomes, per no aplicar la llei.

Bé, per tant, crec que és molt important l'objectiu, recursos, canvi de model; també la participació, com s'ha fet. És un dels processos que des del punt de vista de Govern més s'ha valorat, la feina feta d'aquest. Jo crec que són les coses que..., no per tirar-nos flors, també estem en campanya electoral; vostè és d'un partit, jo sóc d'un altre, és igual, estem participant d'un Govern. Les coses quan es fan bé s'han de dir. I si hi ha alguna cosa que no es fa bé, l'hem de corregir. I també en el procés participatiu ha estat un pas endavant.

Alguna cosa que han plantejat els grups de l'oposició. De forma. Un govern no ha d'abdicar de les seves

responsabilitats, faltin un mes, dos mesos, cinc mesos o sis anys, eh?, per a unes noves eleccions; no ha d'abdicar, té la seva responsabilitat.

Després, ens han emplaçat sobre el tema del copagament. El nostre grup parlamentari és molt crític, ho saben, amb el tema del copagament. No hi ha cap novetat en això. Convergència i Unió va votar aquest copagament; no és que ho hagin vist avui al diari. I dir-los que el nostre grup parlamentari vetllarà, eh?, i ho sap el departament, perquè no s'apliquin nous serveis que ja han estat garantits pels impostos de la ciutadania. Perquè fa uns anys..., perquè quedava millor, eh?, i s'utilitzava molt: «Anem a externalitzar serveis.» En el fons hi havia una voluntat per part de molts de privatitzar, el que passa és que sonava millor externalitzar que privatitzar. I ara alguns parlen de copagament quan en el fons és un repagament. I com menys impostos, més copagament. Aquesta és la nostra convicció: com menys impostos, més copagaments. I nosaltres per a això no només hi vetllarem sinó que hi estarem atents.

I acabo amb una pregunta. Ha parlat de l'autonomia. Crec que això, si podem dir-ne, és una de les obsessions dels qui donem suport al Govern, l'autonomia de les persones, i per poder ajudar a això voldríem conèixer quan creu que tindrem, sortirà el decret sobre l'assistent personal, que és una de les coses que, sens dubte, contribueix també a l'autonomia de les persones.

De nou, felicitats i moltes gràcies.

La presidenta

Bé, acabats els torns d'intervenció dels grups parlamentaris, retornaríem la paraula a l'honorable consellera per tal que pugui respondre a totes les preguntes que s'hagin pogut formular o fer aquells aclariments que crega pertinents. Teniu la paraula.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Moltes gràcies, senyora presidenta. Primer de tot, donaria resposta a Convergència i Unió. Senyor diputat, vostè ha intervingut gairebé el 80 per cent del seu temps a dir-me que jo presento un pla quan hi ha la previsió d'unes eleccions immediates. Però un pla que estructura tot el sistema, i he intentat molta estona explicar-li en què consisteix aquest pla estratègic. Però, clar, la memòria, la memòria l'haurien de tindre una mica més refrescada a Convergència i Unió, perquè resulta que el pla, el pla, el quart pas d'actuació social, vostès el van aprovar al Govern l'octubre del 2003, el mateix mes que hi havia la convocatòria d'eleccions. Per tant, senyor diputat, inverteixi el temps a fer-me propostes, a fer-me propostes que puguin enriquir el pla –que puguin enriquir el pla. No em retregui a mi el que vostès van fer –el que vostès van fer. I sap per què ho van fer, senyor diputat? Igual que ho faig jo ara: perquè els que tenim responsabilitat de Govern governem fins a l'últim dia, fins a l'últim dia, perquè el país no s'atura. El país segueix treballant. Per tant –per tant–, li ho recordo, senyor diputat: vostès..., l'octubre del 2003, el Govern va aprovar el quart pas d'actuació social. I recordo que hi havia ja en procés unes eleccions –hi havia ja en

procés unes eleccions. Per tant, no em digui a mi el que..., o no em recrimini a mi el que vostès mateixos varen fer.

Bé, aquest pla sorgeix, evidentment, de la Llei de serveis socials. I és un pla que, tal com jo li he explicat, té una fase inicial, que és la diagnòstica, en la qual es fa una diagnosi de tot el sistema de serveis socials, perquè em sembla raonable que si hem de planificar el full de ruta de l'orientació de les polítiques socials per als propers quatre anys, tinguem clar primer de tot quina és la diagnosi de la situació.

A més a més, hi ha hagut un procés participatiu llarg: nou-centes persones han fet aportacions i han rebut resposta. Nou-centes persones que representen entitats –entitats socials, entitats privades, les entitats del món local– hi han donat el seu vistiplau. Aquest pla està aprovat pel Consell general de serveis socials. Paral·lelament s'havien d'aprovar tota una sèrie d'òrgans col·legiats que ens havien de permetre la regulació d'aquest pla.

Clar, fa tres anys de la Llei de serveis socials. Jo també..., posats a fer memòria, vostès, amb la llei del 85-86, la primera Llei de serveis socials, vostès van treure el primer decret al cap de dos anys. I nosaltres..., amb tot aquest temps, s'ha fet ja una cartera de serveis socials, estem a punt d'aprovar la segona cartera de serveis socials, hem aprovat els nous òrgans de participació que deriven de la mateixa Llei de serveis socials, i en aquests moments presentem en el Parlament com a pas preceptiu..., cosa que vostès no van fer amb el pas –cosa que vostès no van fer amb el pas–, per tant, aquesta transparència, si més no, no la tenien. Avui els presentem per a la seva valoració prèvia la presentació del Govern. Jo esperava, de veritat, avui aportacions –aportacions–, no discurs de balanç polític sinó aportacions que poguessin enriquir el mateix pla estratègic.

Jo li voldria dir a la diputada, a la senyora Consol, és a dir, de la seva... Li agraeixo el seu to d'intervenció. Aquesta ha estat una feina en la qual hi han intervingut moltes i moltes persones. Nosaltres enteníem que aquest pla estratègic no podia tirar endavant sense aquest ampli consens social, perquè estem en un moment de consolidar les polítiques socials derivades de la mateixa llei, la Llei de serveis socials. I, per tant, per mi en aquest cas no he tingut presses; el que sí que he volgut fer és presentar aquí un document d'un ampli..., que tingués un ampli consens amb tot el sector, perquè si no, no consolidarem les polítiques que nosaltres, tots, de manera unànime, vàrem aprovar en aquest Parlament sobre la Llei de serveis socials.

Miri, l'objectiu d'aquest pla per a mi és claríssim. Primer de tot, ordenar; vostè ho ha dit molt bé. Evidentment que disposàvem d'un sistema de serveis socials, però calia posar molt d'ordre, s'havia d'ordenar, s'havia de millorar, l'havíem de consolidar. I sobretot també havíem de millorar, havíem de veure com comunicàvem millor tots els avenços que ens ha portat, doncs, aquesta nova Llei de serveis socials. I estructurar aquesta xarxa, perquè ho he dit: aquest és un sistema d'una gran complexitat, aquest és un

sistema descentralitzat. És a dir, en aquells sistemes que són centralitzats, la coordinació és molt senzilla –la coordinació és molt senzilla–, però aquí s’ha fet una aposta clara per la descentralització d’un sistema. I això ens implica, doncs, no només la millora de la coordinació entre tots els agents que formen part d’aquest sistema de serveis socials, sinó alhora també la coordinació entre les diferents xarxes que s’han anat creant, perquè és un sistema en què atenem des de nens, des de necessitats a la primera infància, fins a l’últim moment de les persones grans, amb totes les necessitats socials que es puguin presentar al llarg de la vida.

I hem avançat cap a la concertació; és veritat, senyora diputada. Perquè la concertació ens permet l’estabilitat del sistema. No només hem de parlar del finançament. Jo crec que ja ho he dit: hem multiplicat per 5,3 el pressupost en polítiques socials, 5,3. No només és finançament, sinó que hem de dotar-lo d’un sistema que tots els proveïdors d’aquesta àmplia xarxa del Sistema català de serveis socials pública tingui estabilitat. I l’estabilitat s’estableix a través del concert i dedicat a les persones –dedicat a les persones. Hi ha un eix, un eix estratègic, l’eix quatre, que el dedica a les persones, als professionals, als professionals, que vostè n’ha parlat. El dedica al fet que les persones són el motor i punt de referència, ens estem referint als professionals; però que, a més a més, en el pla de qualitat, que també l’acompanya, també, mira, coincidències, en l’eix quatre també del pla de qualitat parla de la qualitat en l’ocupació. Perquè aquesta ha estat una preocupació d’aquesta consellera, senyor diputat, senyor López, i ho continua essent. Una preocupació amb la qualitat, amb l’ocupació dels nostres treballadors i treballadores de l’àmbit social.

Esquerra m’ha demanat més informació sobre el procés de participació. Ho he dit abans, ha estat molt àmplia, eh? Perquè s’han fet quinze sessions territorials, trenta-cinc tallers –trenta-cinc tallers– i la participació de nou-centes persones. I els puc ben garantir que s’han respost una per una totes les aportacions que s’han fet. Aquest no és un pla que hagi construït un gabinet del departament d’Acció Social i Ciutadania; és un pla que l’ha construït la societat catalana amb els seus representants dintre de l’àmbit social. Perquè dintre d’aquests tallers hi havia els representants de la Federació i de l’Associació de Municipis, que parlaven en nom dels ajuntaments de Convergència, dels ajuntaments del PP, dels ajuntaments d’Esquerra, dels ajuntaments socialistes o dels ajuntaments d’Iniciativa. Bé, els del PP... En fi. Parlaven en nom de totes les realitats territorials. Hi han dit la seva, hi han dit la seva i l’han aprovat. És que l’han aprovat.

Clar, jo el que no entenc és que els senyors diputats i diputades som en aquest Parlament en representació de la ciutadania, nou-centes persones han intervingut en aquest procés i el Consell general de serveis socials l’ha aprovat, i tots els òrgans en els quals hi ha hagut aquesta participació. Per tant, bé, no em puguin dir a mi que he estat dirigista, que he estat dirigista. I hi segueixo insistint: nosaltres hem estat receptius a totes les aportacions. Aquesta ha estat la meua manera de treballar: que les polítiques socials en aquest moment

i en aquest context actual no les podríem avançar sense el consens de tots. I aquesta ha estat la meua manera de treballar tota aquesta legislatura.

Bé, jo donaria resposta al diputat del PP, senyor López. Jo no he vingut aquí a fer un balanç de legislatura. Jo he vingut aquí a presentar un pla estratègic. I li ho he de dir sincerament –li ho he de dir sincerament: és a dir, en el seu discurs no ha dit ni una sola paraula referenciada al pla estratègic. No ha dit ni una sola paraula referenciada al pla estratègic. M’ha fet un balanç de legislatura, cosa molt lògica. Vostè pot fer i és lliure de fer l’aportació que a vostè li sembla, però no m’ha dit ni una sola paraula referenciada al pla estratègic. I jo li hi insisteixo: tinc responsabilitats de Govern fins a l’últim moment. El país continua, el país no s’atura, les necessitats de les persones hi continuen essent. I, per tant, aquest sistema s’ha d’estructurar. I aquesta és la proposta que avui nosaltres, de manera transparent, portem al Parlament de Catalunya prèvia a la seva aportació en el Govern de la Generalitat.

I li hi insisteixo: això és un mandat de la Llei de serveis socials. És un mandat de la Llei de serveis socials. És un mandat de la Llei de serveis socials, que s’ha fet, avui es presenta, i no és que no hàgim desplegat la Llei de serveis socials, perquè, hi insisteixo, hem fet ja, està a punt de presentar-se, la segona cartera de serveis socials –la segona cartera de serveis socials. No s’havia fet mai amb anterioritat una diagnosi del sistema, que li recomano que la llegeixi, senyor diputat; una diagnosi del sistema. I que el sistema de participació és lent, és lent. El sistema de participació, si el volem fer realment efectiu, és lent.

Si m’ho permet, presidenta, només donaria resposta al diputat d’Iniciativa, el senyor Miralles. El decret de l’assistent personal està ja en els tràmits, és a dir, necessitem tots uns tràmits previs a l’aprovació per part del Govern. I és un decret per mi té una importància important, perquè també dóna resposta a la mateixa Llei de serveis socials, en el marc..., i a la vegada contraresta el que sempre diem, que només despleguem Llei de dependència i no Llei de serveis socials. Jo ho sento, però estem desplegant Llei de serveis socials, en la qual hi ha inclosa la cartera de la Llei de la dependència. La diferència és en el fet que la Llei de la dependència estableix l’assistent personal com a prestació econòmica. En el decret que nosaltres estem a punt d’aprovar, es preveu, tal com diu la Llei de serveis socials, la prestació de serveis de l’assistent personal. I aquesta ha estat la voluntat nostra, és a dir, desplegar la Llei de serveis socials. I ho fem, i un exemple evident és el que li estic dient, amb el decret de l’assistent personal.

Jo..., els processos són lents, està seguint tot el seu tràmit que requereix en aquests moments, doncs, previ a la seva aprovació en el Govern. I com a novetat important hi hauran tres modalitats: les dues que ja tenim definides per una ordre, que són les que estan en vigència en aquest moment com a assistent personal, i una tercera que és que establim la prestació de servei de l’assistent personal, com a novetat dintre del que seria la Llei de serveis socials.

La presidenta

Bé, doncs, finalitza la intervenció de la consellera. Em demana la paraula el portaveu de Convergència i Unió, el senyor Cleries. Diguí'm?

El Sr. Cleries i González

No, per algunes coses que s'han dit...

La presidenta

Vol fer una intervenció?

El Sr. Cleries i González

Sí, sí.

La presidenta

Algun altre grup vol fer ús d'aquest torn? *(Pausa.)* Doncs, d'acord, senyor Cleries, té la paraula.

El Sr. Cleries i González

No, per algunes coses que s'han dit, perquè em pensava que els grups intervenien pel que deia la consellera. Aleshores, diuen que nosaltres no expliquem res, i d'altres han parlat més de nosaltres, dels grups de l'oposició, que del que ha dit la consellera, i és sorprenent, no?

Primer, la retallada social qui la va votar a Madrid es diu Partit Socialista. I no diguin... Bé, i d'altres ens vam abstenir. Però qui va votar que sí a les retallades socials es diu Partit Socialista. Per tant, això que quedí clar.

Diuen: «Desenvolupament... » Consellera, diu: «Desenvolupament de la Llei de serveis socials.» L'assistent personal, sí, sí. Però escolti, mentrestant només en té divuit; només en té divuit, i per prestació econòmica. I, en tot cas, si hi hagués... *(Veus de fons.)* I el pla pilot, que ara només té amb ECOM, i que l'autònom s'ha ajuntat amb ECOM. No, si ja ho seguim; ja ho seguim, consellera. Però per al que és la Llei de dependència, que és el que jo li comentava, eh? Estàvem parlant de les dues lleis, no? Doncs, per la Llei de la dependència només divuit. O no? Almenys que ho digui l'Imsero. Per tant, és això el que hi ha.

El PAS 2003-2006 es va aprovar l'octubre del 2003, però era un PAS de continuïtat. Ja estava definit i s'anava... *(Veus de fons.)* Home, era el quart –era el quart–, era el quart Pla d'Acció Social. Era el pla quart, eh? Miri-ho. Si la seva memòria ho posa al davant, eh? És el quart. No, no, si ho posa aquí, si és que ho tinc aquí marcat; escolti, el quart. I aleshores, era un pla de continuïtat. Vostès plantegen el primer pla estratègic al final de la legislatura, que és el que jo li estic dient. I és cert, consellera, i aquesta és la sort que té Catalunya: el país no s'atura. Ara, el Govern, déu n'hi do, eh? Vull dir, per tant, el país no s'atura. I una mostra que el Govern ha estat aturat és que fins ara no ens han presentat el pla, després de gairebé tres anys de Llei de serveis socials i set anys de tripartit. Escolti, han anat prorrogant el que hi havia. Que a mi no em sembla malament, però, en tot cas, que quedí clar que vostès han anat fent això.

Després han parlat de pim-pam-pum. Escolti, els que poden parlar de pim-pam-pum són vostès, perquè nosaltres el que hem fet és dir la nostra opinió, que creiem que sent el primer pla estratègic i que es presenta tan a l'últim dia... I diu la consellera, diu: «Home, esperàvem aportacions.» Doncs, Déu n'hi do, si esperava aportacions, haver-nos-ho enviat abans, i amb el pla de participació... *(Veus de fons.)* No, l'hem tingut uns dies, que..., però uns dies curtíssims, per fer-hi aportacions. Vull dir, escolti, és el que marca. I vostè no ve aquí per transparència; vostès aquí no vénen per transparència, vénen perquè la llei obliga a venir-ho a presentar aquí. O no? La llei obliga a venir-ho a presentar aquí. I, a més a més, la cartera de serveis socials nosaltres, ho saben, volfem que anés amb la Llei de serveis socials, perquè creiem que era bo que hi fos. Al final vam posar uns objectius i que la cartera es presentés a continuació, va ser un pacte que vam assolir. Per tant, això també és un respecte al que vam pactar amb la Llei de serveis socials. I només faltaria! La Llei de serveis socials sense cartera de serveis socials era no res. Només hi havia uns objectius, i es necessitava la cartera, perquè si no podíem tenir una llei que no diria tot el que hem d'aplicar. Per tant, diguem les coses pel seu nom.

Però escolti, jo no vull polemitzar més amb aquest tema. El que nosaltres diem és que creiem que en el moment que estem era millor esperar dos mesos i que el proper govern ho tingués a punt per estudiar-ho i presentar-ho.

I en temes de copagament, ja sabem el que posa la llei, i ho vam votar. Però també diu que amb els serveis socials bàsics, s'intentarà la universalitat i la gratuïtat. Diu això. Diu això, la llei. I això ho vam votar. Jo ja sé el que posa la llei. Però també em sembla que puc dir que aquests temes de copagament, que són un tema de futur, creiem que haurien de tractar-se d'una altra manera. I queda dit.

Gràcies.

La presidenta

Bé, doncs, continua el torn d'intervencions que s'han sol·licitat. El senyor López, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyora presidenta. Algunes puntualitzacions de la senyora consellera, que tampoc és que hagi estat, doncs, a l'hora de la resposta, molt concreta en les punts que nosaltres li hem dit. Jo li faré cas i em tornaré a llegir per tercera vegada aquest pla. Li faré cas i m'ho tornaré a llegir per tercera vegada. Tinc costum de llegir-me les coses abans de venir aquí, i vostè sap molt bé que aquest grup va presentar al que era la cartera de serveis socials una àmplia gamma de, diguem-ne, d'esmenes perquè a nosaltres ens semblava interessant presentar-les. És a dir, ens ho tornarem a llegir si és el que ens diu.

Però jo crec que a vostè l'han enganyat. És a dir, aquí vostè semblava més el senyor Umbral dient que «usted venía a hablar de su libro», i l'han enganyat. És a dir, si vostè es pensava... No sé si s'ho pensava de veritat, perquè si s'ho pensava de veritat, llavors, em preocupa a mi com a diputat. Si vostè es pensava que en l'última comissió d'aquesta legislatura, després de dues legislatures de tripartit, portaria la seva planificació i esperava que els grups de l'oposició no diguéssim res absolutament i només ens centréssim en els aspectes tècnics que diu el pla, doncs, és que vostè o venia enganyada o l'han enganyat.

Jo què li he fet? Doncs, una cosa molt senzilla: l'he ajudat en la diagnosi, simplement. Fixi's quina cosa més senzilla: l'he ajudat en la diagnosi. I quan vostè ens diu, i fixi's si hi he fet referència: «Posem les persones al centre», jo li he dit: «Escolti'm, vostès comencen ara a posar les persones al centre? Han estat quatre anys posant les persones al centre?» I li he comentat: dependència, llistes d'espera i política d'infància.

Vostè ens comentava: «Professionals.» Diu que vostè ha lluitat molt; no ens ha dit ni una mesura, a l'hora de la lluita pels professionals dels serveis socials. I li he comentat: els professionals de referència, els assistents personals, el que diu la cartera de serveis. Perquè és una vergonya, senyora consellera, el que diu la cartera de serveis; és una vergonya el que diu la cartera de serveis quan parla de disposició de professionals suficients en nombre i perfil. Això és la planificació. És a dir, ja ho veurem.

O quan parla de coordinació. Vostè creu que hi ha hagut coordinació entre Acció Social i Treball, per exemple, en els centres especials de treball? Vostè creu que hi ha hagut coordinació? Doncs, parli amb els centres especials de treball..., i el que ens han comentat que ara comencen a anar bé, i no precisament perquè... Potser perquè ha deixat, vostè, de tenir-ne la competència. Ara comencen a anar bé. Però amb vostè han perdut quatre anys, i els ha agafat la crisi.

O parlem d'educació: els vetlladors o l'escola inclusiva. Vostè s'ha preocupat per l'escola inclusiva? Això és diagnosi, senyora consellera. La diagnosi no és «autobombo». I jo crec que aquí vostè ha confós diagnosi de quina és la realitat del seu departament.

O el tercer sector social. I vostè sap molt bé les queixes que hi ha de la burocratització en el tercer sector social. I, per tant, a nosaltres això ens preocupava. Si vostè es pensava que nosaltres veníem aquí a parlar simplement del pla... Miri, jo, quan em van fer llegir a la facultat el llibre de planificació i gestió dels serveis socials, vaig aprendre una cosa: que el paper ho aguanta tot. És a dir, vostè ens pot venir aquí amb una diversificació amb tot de fletxes, com sempre; amb tot de fletxes, la coordinació, ho hem d'intentar, integració, etcètera. I això està molt bé. Si això està molt bé. El problema és quan s'aplica a la realitat. I el que, com a mínim, esperàvem és que quan vostè vingués aquí i fes aquesta diagnosi que se li esperava, ens expliqués el que hi ha hagut durant aquests quatre anys. Perquè també li he comentat que molts plans, molta planificació, i li he comentat les 6.500 places de residència, moltes

planificacions que ens ha vingut, en el paper, a explicar en aquest Parlament, després ens hem trobat que ni una cosa ni l'altra. Aquesta és la realitat. Per tant, jo suposo que aquest debat ja se l'esperava –suposo que aquest debat ja se l'esperava. I suposo que és cert, que el país continua, però també és cert que el país s'ha aturat en les polítiques socials aquests quatre anys, perquè vostès han anat darrere, endarrere, d'on anava el país realment. I, per tant, a nosaltres ens preocupava.

El pla? Fantàstic –fantàstic. Ja li ho he dit: el paper ho aguanta tot. Si tot el que sigui venir aquí a presentar el que farem en un futur és fantàstic. El futur sempre està per fer; imagini-s'ho, és fantàstic. El problema, senyora consellera, és que vostè ho ha arnat durant quatre anys, i això ja no és tan fantàstic, ni per a les polítiques socials, ni per a aquest país.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Bé, doncs. Hi ha alguna intervenció? *(Pausa.)* Donem per finalitzades les intervencions, i, en tot cas, hauríem de passar al pronunciament d'aquesta comissió respecte al posicionament sobre el Projecte del Pla estratègic dels serveis socials de Catalunya 2010-2013.

Hi ha dues propostes de resolució, eh? *(Veus de fons.)* En tot cas, haurien de ser signades pels portaveus, però entenem que n'hi han dues, no?, de propostes de resolució. Una, que és desfavorable, i l'altra que és favorable. Ho tenim ben entès? *(Veus de fons.)*

O sigui, d'acord amb el Reglament i amb els articles pel qual ha estat tramitat –ai, com es nota que és la primera vegada que ho fem, això– aquest projecte per aquesta comissió, la Mesa del Parlament ens ha dit que som nosaltres, aquesta comissió, qui ha de donar aquesta tramitació. És el que estem fent avui. Hi ha d'haver un pronunciament, eh? Fins i tot, tenien vostès set dies, un període de set dies, per presentar-hi esmenes, al projecte. I, en tot cas, no hi han esmenes però sí que hi ha d'haver un pronunciament.

Jo, no ho sé, entenc que hi ha uns grups que són favorables a la tramitació... *(Veus de fons.)* Exacte, però un que és de rebuig. Eh que ho he entès bé, senyor Cleries?

Per tant, la proposta de la Mesa seria que es votés la de rebuig i que es votés la de la tramitació, o sigui, la de l'aprovació. I evidentment cadascuna ha de treure els vots pertinents. Perquè aquí no és allò de si es vota en contra del rebuig, es dóna per assabentat que..., sinó que, en tot cas, s'ha d'explicitar. D'acord? Sí? *(Pausa.)*

Doncs, som-hi. La presentació o la primera que sotmetríem a votació és la que fa referència al rebuig de l'aprovació del Projecte de Pla estratègic de serveis socials de Catalunya 2010-2013 i que ha estat presentada per Convergència i Unió, d'acord?

Vots a favor de la proposta? És a dir, a favor del rebuig?

Vots en contra?

Doncs, bé, ha estat rebutjada, la proposta de rebuig, per 7 vots a favor i 11 vots en contra.

I ara sotmetríem a votació la proposta favorable a l'aprovació del Projecte del Pla estratègic de serveis socials de Catalunya 2010-2013.

(Pausa.)

A veure, el vot del Partit Popular no ha estat favorable al rebuig? (Pausa.) Són 12? Doncs, disculpin-me. En tot cas, que quedi clarificat a l'hora de la votació que són 6 vots a favor de la proposta de rebuig i 12 vots en contra de la proposta de rebuig.

I ara sí que sotmetríem a votació, com els deia, el pronunciament favorable al Projecte del Pla estratègic de serveis socials de Catalunya 2010-2013.

Vots a favor de la tramitació?

Vots en contra?

Doncs, són 11 vots a favor de la tramitació i 7 vots en contra.

Doncs, un cop finalitzades les votacions, el que ha aprovat aquesta comissió és un pronunciament favorable a l'aprovació del Projecte del Pla estratègic dels serveis socials de Catalunya 2010-2013.

I amb això acabaríem el punt de l'ordre del dia que fa referència a aquest projecte, que per primera vegada ha estat tramitat en seu parlamentària, tal com han explicat en diverses ocasions els que han fet ús de la paraula. I també, durant un període de tres minuts, suspendríem la sessió per ordenar les preguntes i també per acomiadar, per dir-ho així, bona part de les persones del departament que ens han acompanyat durant tot aquest punt. Agrair especialment la presència del secretari general, del senyor Rustullet, que ens ha acompanyat a la Mesa, i de la resta de membres del departament. Dos minuts i reiniciem la sessió amb les preguntes al Govern.

La sessió se suspèn a tres quarts de sis de la tarda i vuit minuts i es reprèn a les sis de la tarda i vuit minuts.

La presidenta

Bé, senyores i senyors diputats, reprendríem la sessió tot entrant als punts de l'ordre del dia que fan referència a les preguntes al Govern a respondre oralment en el si d'aquesta comissió.

Alteració de l'ordre del dia

Hi ha una alteració, en tot cas, de l'ordre del dia que fa referència a les preguntes que fan esment del Consell Comarcal del Maresme i que el diputat, en tot cas, el senyor Maimí, perquè fins i tot conste en acta, si vol..., que demana la paraula, si vol fer-ne l'explicació? Què demana, el canvi de l'ordre del dia? De quines, concretament?

Preguntes

al Govern acumulades relatives a pagaments pendents del Departament d'Acció Social i Ciutadania (tram. 311-02508/08, 311-02509/08 i 311-02510/08)

El Sr. Maimí i Pou

Sí, de les tres darreres preguntes; si me les poden posar al principi i ajuntar-les, les tres.

La presidenta

D'acord. Doncs, així ho farem, senyor Maimí. Són la 28..., en l'ordre del dia són...

El Sr. Maimí i Pou

Sí, 28, 29, 30.

La presidenta

28, 29 i 30. Doncs, d'acord. Per tal de formular-les, té la paraula.

El Sr. Maimí i Pou

Moltes gràcies, senyora presidenta. La il·lustre consellera..., he estat present aquí durant la seva exposició durant dues hores, que hem estat en un món..., volàvem el territori, estàvem en un món virtual, i ara aterrem de peus a terra i li explicaré la crua realitat, en aquest cas de la comarca del Maresme.

Quan es faran...? La pregunta és la següent, eh? Quan es faran efectius els pagaments pendents que té la seva conselleria amb el Consell Comarcal del Maresme, que corresponen al 2009,? I per què aquests pagaments no s'han fet efectius encara per part del seu departament, i més en un moment econòmic en el qual aquesta àrea és bàsica, perquè vostè sap que els diners del consell comarcal van a parar finalment als municipis i és bàsica per a tots els municipis que era estan més faltats de recursos que mai.

Això, aquesta és una realitat que segur que la consellera coneix. Els municipis ara no tenen recursos i vostès, la conselleria, se suposa que tenen més diners que mai o almenys així ho va explicar el conseller d'Economia en el seu moment a l'hora de negociar amb el Govern central.

Moltes gràcies, consellera.

La presidenta

Per tal de respondre a la pregunta, té la paraula la honorable consellera d'Acció Social i Ciutadania.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Sí, nosaltres, a través del contracte programa, vam fer un protocol addicional amb el Consell Comarcal del Maresme, que el vàrem signar el 31 d'agost del 2009, i a partir d'aquell mateix moment es va iniciar el tràmit de l'expedient corresponent. Jo li he de dir que el 95 per cent de l'import de l'any 2009 està pagat, i que

queda efectiu o queda pendent de pagar només el 5 per cent en el qual estem en aquest moment en un procés d'intervenció per poder fer efectiu aquest 5 per cent del qual parlem. Parlem d'un total de 386.743 euros, que ja estan tots abonats, i ens quedarien per pagar 9.500 euros.

El Sr. Maimí i Pou

Em sap greu, consellera...

La presidenta

Sí, en tot cas, perquè li puga donar la paraula... Diputat, endavant.

El Sr. Maimí i Pou

Sí, presidenta. Em sap greu, consellera, però a mi les xifres que m'ha fet arribar el personal del Consell Comarcal del Maresme és que hi pendents al voltant o més d'uns vuit-cents mil euros, per això la pregunta era aquesta.

Aleshores, com he dit abans, aquests diners han de repercutir en els municipis, que tenen problemes, els ajuntaments ara tenen més despesa que mai en la seva àrea, tenen més competències... I també els ajuntaments estan complint amb el tema dels ratis de professional per habitant, el que fa, doncs, que, aleshores, aquesta necessitat d'aquesta liquiditat sigui important.

A mi el que m'estanya és la quantitat que vostè em diu, que no em quadra amb la que a mi m'han donat, eh? Jo, això..., sí que és una discrepància, perquè jo crec que per cinc mil euros no ens hi haguérem..., home, són importants, però no ens hi haguérem posat.

Gràcies.

La presidenta

(Adreçant-se a la consellera d'Acció Social i Ciutadania.) Deu voler respondre? *(Pausa.)* L'honorable consellera té la paraula.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Gràcies, senyora presidenta. Estem parlant d'un programa, concretament, de serveis d'intervencions socioeducativa no residencial per a infants i adolescents. Crec que aquí no ens estem entenent. Aquesta és la pregunta que vostè em fa, vinculada al tema dels EAIA...

El Sr. Maimí i Pou

(Adreçant-se la consellera d'Acció Social i Ciutadania.) Perdó, si em permet...

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Sí.

El Sr. Maimí i Pou

Li parlava d'un global del deute de la seva conselleria.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Perdoni'm, però...

La presidenta

És que si s'estableix diàleg, llavors ja..., perquè ja hi ha hagut més rèpliques i contrarèpliques de les que un torn de preguntes hauria de tenir. En tot cas, vol fer algun aclariment, senyor Maimí, abans que puga respondre la consellera?

El Sr. Maimí i Pou

Sí. Com a aclariment, la pregunta concreta parlava d'un programa concret, però jo el que li pregunto però li ho afegeixo és el deute global, que és important, de la conselleria amb el consell comarcal, que és de vuit-cents mil euros. No d'aquest programa en concert, sinó de tot el deute que té el seu departament amb el consell comarcal. I per això li feia aquesta reflexió que cada vegada el cost que repercuteix en tots els programes de Benestar, no només en un, sinó en tots, en els ratis, en els temes de personal, doncs, fan que, evidentment, si no hi ha aquesta liquiditat i aquests diners no hi són, és molt difícil que els municipis acabin complint amb les exigències, que lògicament són lícites, del seu departament amb els municipis de la comarca.

Gràcies.

La presidenta

Bé, doncs, honorable consellera, per respondre?

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Gràcies, senyora presidenta. Bé, estem davant d'una pregunta per escrit en la qual vostè me pregunta sobre els equips, és a dir, la bestreta que..., en fi, del consell comarcal pel que fa referència a l'EAIA i a aquest programa de servei d'intervenció socioeducativa. Per tant, jo li dono resposta, tal com tinc obligació de fer, respecte a la pregunta que vostè em formula: que en aquests moments el deute que tenim envers a aquest programa és de nou mil cinc-cents euros.

No tinc..., li demano, senyor diputat, que si vostè vol ampliar la informació... Com es pot imaginar, jo de memòria desconec tota la situació i tots els números, per tant, li agrairia que m'ho fes arribar perquè jo en tingués coneixement previ. En aquest moment dono resposta a la formulació que vostè m'ha fet: que s'ha pagat el 95 per cent i queda pendent només el 5 per cent. La presidenta

Bé, doncs, donaríem per finalitzades les preguntes i les respostes pel que fa a estes tres qüestions que s'han agrupat, que són els punts de l'ordre del dia 28, 29 i 30.

Pregunta

al Govern sobre el cost de la construcció d'un centre per a persones amb discapacitats psíquiques al districte de Sarrià - Sant Gervasi, de Barcelona, i sobre les mesures per a evacuar-lo en cas d'incendi (tram. 311-02412/08)

I ara reprendríem les preguntes al punt número 4 de l'ordre del dia, que és una pregunta que està formulada per la diputada..., per la senyora Maria Renom, i que fa referència a la construcció d'un centre per a persones amb discapacitats psíquiques al districte de Sarrià - Sant Gervasi de Barcelona. La senyora Renom té la paraula.

La Sra. Renom i Vallbona

Gràcies, presidenta. Senyora consellera, aquesta pregunta la vam fer l'any passat i tracta sobre la construcció d'un centre de disminuïts psíquics en uns terrenys situats al turó..., a Mas Sauró, dins del districte de Sarrià - Sant Gervasi. Ens agradaria saber també respecte a aquesta residència..., que creiem que la seva construcció ha estat, doncs, ja gairebé finalitzada, i ho celebrem. La veritat és que ho celebrem pel que representa per als col·lectius, doncs, que podran fer-ne ús perquè pot significar una qualitat de vida millor de les persones que en seran usuàries, i també per la millor qualitat de vida o el suport que això pot representar per a les famílies.

Però, per altra banda, a part que aquesta part, doncs, la celebrem, ens agradaria que ens aclarís quines mesures s'han pres de seguretat, de seguretat davant d'un possible incendi, d'una situació difícil d'evacuar, ja que aquesta residència queda ubicada en una zona amb vegetació al voltant en què seria fàcil que pogués succeir, tant de bo no passi mai, però que ateses les circumstàncies dels usuaris seria difícil de poder, doncs, mobilitzar-los a tots ells, no?, d'una manera fàcil.

Per altra banda, també sabem que la carretera que passa per allà és una carretera amb direcció única, que això podria dificultar la direcció cap a on gestionar aquesta evacuació. Per aquests motius, a nosaltres, doncs, ens agradaria saber quines mesures s'han pres per assegurar la seguretat d'aquestes persones en un cas d'urgència. Atès també que quan es va presentar el debat a l'Ajuntament de Barcelona, des del partit de Convergència i Unió vàrem presentar unes alegacions on vàrem demanar precisament que hi hagués aquest requeriments i que es contemplessin aquests requisits per donar una viabilitat en cas d'emergència i que fos, doncs, fàcil l'evacuació.

En aquell moment el regidor d'urbanisme, el senyor García-Bragado, és el que va donar garantia que això es tindria en compte i es regularia dins de la llicència d'obres, que hi hauria un apartat... A veure, tot plegat –la persona, els fets, etcètera, i també, doncs, els usuaris i la zona– ens preocupa i verdaderament, doncs, ens agradaria saber, que vostè ens ho aclarís, quins requeriments es van acordar, quan es posarà en marxa la residència, per saber si tot això està acordat i lligat, perquè garanteixi la seguretat de les persones.

I la segona pregunta era el cost, el cost de construcció d'aquesta residència.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Bé, per tal de respondre, l'honorable consellera té la paraula.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Gràcies, senyora presidenta. El cost previst, el total al final de l'obra, superarà, en poc, amb escreix, els 7 milions d'euros. Qualsevol equipament, qualsevol equipament ha de disposar de totes les mesures que siguin possibles i facin factible l'evacuació de l'edifici, aquestes seran les mesures reglamentàries que ja s'estableixen i que són necessàries per obtenir o per concedir la llicència d'obertura. Aquestes estan especificades en el pla d'autoprotecció que redactaran abans que el centre entri en funcionament –primer l'han de tindre acabat, com és lògic–, i el pla també haurà de comptar amb un informe positiu del Cos de Bombers, i això ens permetrà, doncs, la concessió de la llicència.

Amb tot, jo li haig de dir que el carrer pel qual s'hi accedeix, a la part alta d'aquest barri, el Mas Sauró, té l'amplada necessària, hi puja fins i tot l'autobús del barri, arriba fins al mateix accés del mateix solar. I mentre s'han fet les obres, s'ha habilitat una carretera provisional, sobretot per evitar que en el carrer principal, doncs, el pas de transports de l'empresa, aquesta constructora, no destorbi el trànsit habitual, s'ha habilitat, diguem-ne, un carrer provisional. Aquest carrer es mantindrà un cop el centre estigui obert. Per tant, aquest accés provisional es mantindrà obert un cop les obres estiguin acabades i, evidentment, això millora substancialment la comunicació de tot el barri. *(La Sra. Renom i Vallbona demana per parlar.)*

La presidenta

Bé, breument, en tot cas. Té la paraula, senyora Renom.

La Sra. Renom i Vallbona

Gràcies, presidenta. Senzillament és que he preguntat que quan es posaria en marxa, quan es posaria en funcionament aquesta residència?

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Senyora diputada. *(L'oradora estossega.)* Perdoneu. La residència es posarà en marxa el dia que nosaltres tinguem finalitzades les obres, que, tal com vostè ha dit molt bé, estan avançant de manera accelerada dintre de les previsions, eh? Jo no m'atreveixo mai a donar una data de finalització d'obertura d'un servei, quan estem parlant d'unes obres que ja estan avançant, que s'estan construint i que no hi ha cap voluntat, evidentment, que en el dia que estiguin finalitzades i tinguin tots els permisos pertinents, doncs, no es posi en marxa, es posi en funcionament el servei.

La presidenta

Bé, doncs, passàrem ara a la següent pregunta.

Pregunta

al Govern sobre les sol·licituds de valoració del grau de dependència amb relació a la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència (tram. 311-02413/08)

Correspon al punt número 5 de l'ordre del dia i fa referència a les sol·licituds de valoració de grau de dependència amb relació a la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència. El senyor Cleries, per a substanciar-la, té la paraula.

El Sr. Cleries i González

Moltes gràcies, presidenta. Bé, consellera, aquesta pregunta fa referència a quantes sol·licituds hi ha en aquest moment, també ens agradaria saber el temps d'espera que hi ha ara amb les valoracions, i també quadrar una mica els números.

Com que nosaltres, malauradament, hem de seguir mirant l'Imerso perquè el departament no penja l'evolució de... Hi ha un butlletí del Prodep de l'any 2007 i no n'ha penjat cap més. Aleshores, és clar, per saber les dades, doncs, hem d'esperar la reunió de la comissió mixta, que és cada mig any, però ens agradaria que ens digués..., ens informés més sovint, no? I, per tant, nosaltres hem d'anar amb els quadres de l'Imerso en lloc de amb els quadres de la Generalitat, que és amb el que ens agradaria anar.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, honorable consellera, teniu la paraula.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Sí, en aquests moments nosaltres tenim acumulats..., li'n dono les dades, a 1 del VII del 2010, tenim acumulades 262.201 sol·licituds. M'ha preguntat sobre el temps d'espera mitjà? *(Pausa.)* Bé, d'aquestes sol·licituds valorables se n'han fet 242.617, el que suposa un 93 per cent de les sol·licituds, i si després hi té interès, li donaré les valoracions en el grau que correspon.

Quan nosaltres parlem que el 93 per cent, parlem de sol·licituds que s'han fet dintre dels terminis. Vostè sap que els terminis en aquests moments..., els terminis entre la sol·licitud i l'elaboració del PIA són de sis mesos. Jo li diré que el 2008 tardàvem una mitjana, entre la sol·licitud i la resolució del grau de valoració, d'uns set mesos, vint-i-vuit dies; el 2009 tardàvem cinc mesos i tretze dies, i el gener del 2010 gener, tardem tres mesos i tretze dies.

La presidenta

Senyor Cleries, per la rèplica, té la paraula.

El Sr. Cleries i González

Sí, gràcies. Bé, com dic sempre, les dades, clar, no quadren gens amb les que tenim en els quadres, amb la qual cosa, doncs, com a diputats ens costa fer el seguiment, no? Clar, nosaltres seguim trobant gent pel territori... Clar, que vostè em dirà que això és la mitjana, ho deu ser, però hi ha molta gent que se li tarda molt més que els tres mesos, no? I també abans que el diputat d'Iniciativa Esquerra Unida i Alternativa deia que tot ho fan públic, clar, vostès tot això ho han externalitzat, fins i tot el PIA, a empreses externes, quan es podien reforçar més les comarques i els ajuntaments.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Això no és veritat.

El Sr. Cleries i González

Sí. El PIA..., una part de PIA els han fet quan són..., quan els PIA són per a cuidador familiar o cuidador no professional, doncs, ho han encarregat a empreses. *(Veus de fons.)* Bé, alguns consells comarcals així ho expliquen i es queixen. Vull dir que, per tant..., es queixen perquè diuen: «Home, m'aniria millor que aquests diners que es destinen a una empresa privada anessin per reforçar les nostres estructures comarcals, comarcals o municipals, ni que fos un temps.» Per reforçar els serveis socials d'atenció primària, que han quedat molt desbordats per tota la Llei de la dependència; a altres temes també importants que consten en la Llei de serveis socials i que seria bo, doncs, per temes d'infància, per temes de dones maltractades, del que vulgueu, eh?, de diferents aspectes. També hi ha tot el tema de Llei de prestacions socials de caràcter econòmic i que els serveis socials bàsics ens comenten que van desbordats i que diuen: «Home, una oportunitat, que vol dir que hi ha uns diners per fer això, hauria anat millor que ens ho haguessin passat a nosaltres per reforçar, ni que sigui un temps, els serveis socials bàsics.»

Per tant, aquests números no quadren amb aquests... Jo ho celebraria, eh?, i crec que ha de ser així: que a l'Administració, si hi ha una llei que diu que en tres mesos s'ha de fer una valoració, hi pot haver alguna excepció, però que la regla fos que es fes en tres mesos, no? I, per tant, ja ho dic, les dades que nosaltres tenim –amb persones que segueixen queixant-se i que ens vénen i que jo dono trasllat al departament perquè en tingui coneixement, a través del Prodep, i que sempre ho he agraït, poder-ho fer, i li anem enviant perquè conegui aquests casos–, doncs, no quadren amb les nostres dades ni informacions.

Gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica, honorable consellera, teniu la paraula.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Senyor diputat, jo les dades que dono són verídiques. És veritat que en el moment que hi ha una sol·licitud que nosaltres la..., està realment degudament

complimentada, aquesta sol·licitud, perquè moltes vegades, doncs, hi han sol·licituds que s'han de retornar a l'usuari, hi han usuaris als quals no es pot fer la valoració perquè canvien de domicili, perquè fan una alta hospitalària, etcètera. Per tant, hi han incidències i hi han aquestes incidències que es produeixen també en el primer moment de la sol·licitud.

Vostè em parla d'un pla, que és el Pla 111.81, degudament explicat, que va finalitzar el 31 de març del 2010. Era un pla que tenia una vigència de sis mesos –era un pla que tenia una vigència de sis mesos–, amb el qual nosaltres vam convenir amb els equips de valoració de les diverses entitats que fan les valoracions perquè poguessin fer, sobretot, aquestos PIA de continuïtat. Aquest pla va finalitzar el 31 de març, hi insisteixo, del 2010. La previsió era que anés l'últim semestre del 2009, però per raons de poder formalitzar aquestos convenis es va iniciar el setembre i es va prorrogar fins al primer trimestre del 2010. Avui dia el circuit segueix tal com estava establert inicialment, i són els serveis socials bàsics els que han de fer tots els programes individuals d'atenció vinculats a la dependència.

La presidenta

Bé, passaríem ara al punt número 6 de l'ordre del dia.

Pregunta

al Govern sobre els programes individuals d'atenció realitzats en aplicació de la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència (tram. 311-02414/08)

És una pregunta que formula el senyor Cleries, en nom de Convergència i Unió, i que fa referència precisament als PIA. Té la paraula, senyor Cleries.

El Sr. Cleries i González

Sí, relacionat amb això, segons surt en l'informe que fa l'Imsero, de dictàmens n'hi hauria..., aquí surt una xifra diferent. Jo mai poso en dubte la seva paraula. Vostè em diu que són dades verídiques, jo no he dit pas el contrari. A mi em sembla que m'expresso amb correcció i no he dit res que vostè m'estigui enganyant, per exemple.

Però el que és cert és que aquí diu: «Dictàmens, a 1 de juliol, 208.894», eh? Després, en un altre lloc diu que les sol·licituds són dues-centes deu mil, em sembla..., bé, 242.340;. Les sol·licituds registrades, 210.000, i els dictàmens, 208.000. I les persones beneficiàries amb prestació –i és cert que aquí s'han de descomptar les de grau 1, que no els pertoca encara, per la progressió de la Llei de la dependència–, doncs, diu que de persones beneficiàries amb prestacions n'hi ha 106.611.

Vostè diu que les valoracions es fan ràpid. Aquesta setmana sortia un comunicat d'ACRA –la setmana passada, aquesta setmana no–, que deia: «Collapso del circuit administratiu per les valoracions de la dependència.» Bé, vull dir que també no ho diu

Convergència i Unió, sinó que també ho diuen determinades..., en aquest cas, una patronal. I fa poques setmanes, o fa unes setmanes més, també ho havia dit Upimir. Ens agradaria que ens aclarís en quina situació estan els PIA i també això, els temps d'espera, si ens apropem als tres mesos o en quina situació es troben.

La presidenta

Bé, per respondre, honorable consellera, teniu la paraula.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Gràcies, senyora presidenta. Jo segueixo amb les dades. He explicat reiterades vegades que a Catalunya, perquè no era compatible en el seu moment, nosaltres disposem d'un aplicatiu i transferim totes les nostres dades, doncs, al XISSAP, que és l'aplicatiu de la dependència en el qual surten aquestes dades de l'Imsero.

Jo també he explicat de manera reiterada que moltes vegades no podem fer, doncs, tot el bolcatge que nosaltres desitjaríem, perquè el sistema no ens ho admet. I això és un tema que encara no està resolt avui en dia. També, nosaltres..., jo sempre li parlo de dades d'acumulatiu, i l'acumulatiu és tota la feina que han fet, doncs, tots els equips de valoració, ho han fet tots els serveis socials bàsics o, en aquest cas, també en el Pla 111.81.

Valoracions realitzades, li he dit que 242.000. D'aquestes, de valoracions amb dret en són 178.568. D'aquestes valoracions amb dret, que en puguem fer el PIA són 151.232, de les quals s'han fet 132.068 PIA més 20.849 revaloritzacions. Perquè ara hem entrat ja també en una segona dinàmica que estem fent revaloritzacions de les valoracions ja fetes i revaloritzacions de..., bé, seria un rePIA, un altre PIA, doncs, d'aquest que ja estaven fets amb anterioritat i estem parlant de 20.849.

És evident que aquest és l'acumulatiu i a les dades de l'Imsero, doncs, hi ha també una realitat que és que hi han persones que al llarg de tots aquestos processos es moren. Jo li dono les dades de tota la feina feta, sempre li ho he dit i no li ho he amagat mai. I l'altra cosa seria el nombre de persones, la diferència també s'estableix, que el XISSAP només parla de persones que estan rebent aquesta prestació, no de les persones que per raons diverses se'ls ha aturat el procés, que n'hi ha, que s'ha aturat el procés per circumstàncies diverses, o que malauradament, doncs, han mort en alguna part d'aquest procés.

La presidenta

Doncs, per a la rèplica té la paraula el senyor Cleries.

El Sr. Cleries i González

Bé, per tant, em ve a dir que hi ha unes vint i tantes mil, no he pogut apuntar els números, persones pendents de PIA que els tocava, em sembla, no? No he apuntat els números exactes i, per tant, no ho puc dir. Però, clar, quan jo he dit que s'havia externalitzat alguns han fet mala cara i després ha resultat que hi ha el Pla 111.81, bé, que s'ha acabat fa poc relativament,

que es va endarrerir, que no va començar quan havia de començar, si parlem de terminis, que tampoc va començar quan havia de començar, que es va endarrerir, etcètera. Però, per tant, vol dir que es va externalitzar i s'ha fet externament. Que jo no dic que no s'hagi de fer així, sinó que és cert que hi ha hagut aquesta queixa. I semblava que digués una cosa estranya. Doncs, no és estrany. I, per tant, el que no m'ha dit és el temps, em sembla que no m'ho ha dit, el temps d'espera d'un PIA. És a dir, els tres mesos en quina situació es troben en aquests moments, perquè també les dades són que es tarda més.

Després hi ha una altra espera, o sigui, aquí tenim dues esperes. Una és quan es fa la valoració i abans no et fan el PIA, però aquesta seria relativa si després el total del procés fossin sis mesos, no? Perquè al final, si es compleixen els sis mesos, està dins de termini. Però després és des que tens el PIA fins que es fa efectiu el PIA. Per tant, m'agradaria en aquesta part final si em pogués dir temps d'espera per poder fer el PIA i temps d'espera per rebre el servei o prestació una vegada fet el PIA.

La presidenta

Per respondre, honorable consellera, teniu la paraula.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Sí, jo insisteixo en el tema del programa 111.81 perquè era un programa voluntari. Jo no entenc que els ajuntaments es queixin, perquè no era una adhesió obligatòria per part dels serveis socials bàsics ni per part dels ajuntaments o dels consells comarcals. De fet, no tots s'hi van adherir, hi va haver ajuntaments que van optar per no adherir-se al programa, i hi va haver altres ajuntaments o consells comarcals que s'hi van adherir. Jo no entenc ara aquesta queixa, quan nosaltres no vam estar imposant res a ningú i que l'adhesió... I vostè té el llistat que vaig tindre a bé de donar-li, doncs, de tots aquells que s'hi van adherir, de tots aquells altres que van decidir no adherir-s'hi.

Bé, me parla vostè dels terminis. Els terminis en aquests moments..., el 25 per cent ja dels PIA es fan ja dintre dels tres mesos, per tant, en tenim un percentatge alt en què encara tardem més d'aquests tres mesos, però també li vull explicar la progressió. Entre la data de resolució de grau de valoració i la data d'acord de PIA, eh?, el 2008 estàvem a nou mesos; el 2009, a cinc mesos, i ara, en aquests moments, ens situem de mitjana a uns tres mesos, divuit dies.

Insisteixo que són mitjanes, perquè també hi ha una altra realitat que és molt certa: tenim serveis socials que van molt de pressa i en tenim d'altres, doncs, que van una mica més lents. Per tant, parlem d'una mitjana que no pondera, diguem-ne, l'estat real de tota la producció de programes individuals a tot Catalunya, parlo d'una mitjana.

La presidenta

Bé, passaríem ara al punt de l'ordre del dia que és el número 7.

Pregunta

al Govern sobre els programes individuals d'atenció que preveuen la prestació del servei de residència assistida, en aplicació de la Llei de l'Estat 39/2006, relativa a la dependència (tram. 311-02415/08)

El senyor Cleries, per formular la pregunta, té la paraula.

El Sr. Cleries i González

Sí, bé, aquesta pregunta fa referència a les persones que se'ls dona un PIA amb servei de residència, no amb prestació econòmica, sinó servei de residència, que vol dir que, per tant, s'estan utilitzant les places que tenen categoria de pública, per dir-ho així, siguin pròpies o siguin col·laboradores o concertades, i també en les dades de l'Imsero ens surten 17.246 atencions residencials amb servei. I, aleshores, era saber les dades de la Generalitat quines són i també, clar, aquí el problema que hi ha per les places, tot i que d'això en parlarem després, però, bé. Per tant, centrem-nos ara en les 17.246 i quines són les xifres que té el departament, que deuen ser les bones.

La presidenta

Per respondre, honorable consellera, teniu la paraula.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

En aquests moments –i segueixo donant dades de data d'1 del VII o d'1 de juliol del 2010–, de prestacions econòmiques vinculades a residència n'hi han 17.019; de vinculades a centre de dia, 494; de vinculades al servei d'ajuda al domicili, 474; d'assistent personal, 26; de cuidador. Vostè em fa referència a residència, doncs, només 17.019, vinculades a residència. I residència... (*Veus de fons.*) Sí, ara li ho dic. Bé, jo entenc, senyor diputat, que nosaltres quandonem una prestació vinculada a una residència, donem una prestació de servei, però el que es diferencia és la manera com la paguem. És a dir, si la paguem en la seva totalitat o li donem una aportació a l'usuari perquè compri aquell servei. Per tant, la prestació vinculada a residència és la prestació d'un servei, malgrat que és una prestació econòmica.

Bé, en residència de gent gran són 25.427. En llar residència, que seria també important, crec que les ha de tenir en consideració, són 413, i en sociosanitari, si a més a més vol més informació, parlem de 2.567.

La presidenta

Senyor Cleries, per repreguntar, té la paraula.

El Sr. Cleries i González

Consellera, sabem que les prestacions econòmiques van vinculades a un servei, però la Llei de la dependència diferencia les que es donen a través de servei i les que... I jo per això li'n demanava les xifres, perquè, a més, als quadres que tenim vénen així, separades, unes i altres, no... Vull dir, ja sabem el que és una cosa

i l'altra, gràcies a Déu, però vull dir que ho preguntem per aquestes coses.

És clar, aleshores, d'aquestes ja hi havia gent... A través de servei, l'increment de noves places el té, me'l pot dir? O no sé si ara el coneix, perquè, clar, hi havia molta gent que ja estava en residència, el que s'ha fet és valorar-la en la residència i passar d'acolliment residencial a dependència, no?, per dir-ho així, i està molt bé perquè així la Generalitat recupera els diners que aporta l'Estat a aquella plaça. Per tant, en aquest procés, diguéssim, té el tant per cent de gent que hi era, o no? *(Pausa.)* D'acord.

Bé, doncs, per tant, ens quedem amb 25.427, 413 i 2.567 en sociosanitari, aquests només serien per servei, eh?, com a servei.

Gràcies.

La presidenta

(Adreçant-se a la consellera d'Acció Social i Ciutadania.) Bé, doncs, en tot cas, per respondre, té la paraula.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Senyor diputat, hi insisteixo, estem davant d'unes preguntes formulades per escrit, jo apporto la informació que va d'això, i vostè em pregunta, doncs, quantes places. Doncs, ja li dic: 25.427 en residència de gent gran, 2.694 per a persones amb discapacitat, perquè també les ha de comptabilitzar, 430 en llar residència, més 2.567 en sociosanitari.

La presidenta

D'acord. Doncs, passaríem a la següent pregunta, que és una agrupació, que la formularà el senyor Cleries.

Preguntes

al Govern acumulades relatives a les llistes d'espera per a ocupar una plaça de residència assistida per a gent gran (tram. 311-02416/08, tram. 311-02417/08, tram. 311-02418/08, tram. 311-02419/08, tram. 311-02420/08 i tram. 311-02421/08)

Doncs, són els punts 8, 9, 10, 11, 12 i 13, si ho tinc ben entès, que són les que agruparan. Senyor Cleries, té la paraula.

El Sr. Cleries i González

Sí, són sis preguntes, que a petició del departament demanen que les agrupem, i em sembla bé, de tot el que seria el tema de llistes d'espera de residències – en aquest cas, nosaltres ho centrem en la pregunta per escrit–, per a gent gran, i aleshores, dèiem, en les diferents demarcacions territorials quins són els temps d'espera de places de residència.

Tinguem present aquí que el primer tripartit, i abans hi feia referència el senyor Rafael López, va dir que faria dos mil cinc-cents places de residència pública

–aquí tenim el que es va explicar aquí, en el Parlament. En quatre anys, dos mil cinc-cents per quatre, deu mil places de residència. Si mirem els quatre primers anys de tripartit i mirem les seves estadístiques –ara no cal que ho agafi, però en són unes set-cents, les que són públiques públiques, eh?, de la Generalitat. I si ara mirem abans de la Llei de la dependència, any 2006, i mirem any 2009: l'any 2006, de places amb finançament públic, n'hi havia 23.471, això és el que diu la memòria seva; i ara, a 2009, 29.477 –a 2009. A 2010, a dia d'avui no ho tenim encara; però en l'últim resum que surt i que està penjat al web del departament, 29.477.

Realment de places públiques públiques, fetes per la Generalitat, es va passar de 4.720 el 2006 a 4.377, eh?, que això ja ho dèiem amb els pressupostos, que també passava, i deuen ser aquelles residències que han reconvertit, etcètera, no?, eh?, que era la Mercè o alguna d'aquestes. Bé, les que siguin, ara ja m'ho explicarà vostè. Però aquesta situació que hi ha de places, clar, no hi ha hagut un creixement espectacular. I, en tot cas, si algú ha fet esforç, ha estat, evidentment, la Generalitat concertant i fent places concertades, però l'esforç és de la iniciativa social i del sector mercantil per les xifres que veiem aquí. Molt d'iniciativa social, però no és en places públiques de residències, sinó en places concertades i, per tant, amb empreses... –allò que a algú li surt urticària, d'aquí, eh?, que ara no hi és–, però amb empreses externes. Que nosaltres no hi estem disconformes, perquè creiem que si hi ha sector d'iniciativa social o d'iniciativa mercantil disposat a posar el capital, fer la residència i la Generalitat a concertar places, ens sembla que és una opció intel·ligent, i, per tant, doncs, comparteixo amb vostè aquesta manera de fer, perquè crec que en què s'han d'esmerçar els diners és a ajudar la persona que no ho pot pagar, eh? I, per tant, doncs, amb els criteris que es marquen de copagament.

Per tant, doncs, absolutament d'acord. Però, en canvi, no veiem un creixement de xifra, de dir: «Home, estem en l'aplicació d'una Llei de la dependència i que, en canvi, les xifres preocupen una mica perquè sembla que hi hagi d'haver llista d'espera.» I és el que li preguntem, si hi ha llista d'espera o no, i si ens ho pot dir per territoris, quina és la situació.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, consellera, teniu la paraula.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Gràcies, senyora presidenta. En primer lloc hi ha hagut una inversió molt forta en la rehabilitació i ampliació de residències de places públiques, i li puc posar com a exemples la de Palau, de Girona; la de Puig d'en Roca, de Girona; la de la Mercè, de Tarragona; la de Móra d'Ebre, entre d'altres. I hi ha hagut, evidentment, noves residències públiques que s'han posat en marxa, i li'n en poso dues, per exemple, que són la de Flix i la del Prat, que s'han posat en marxa, doncs, aquesta legislatura. N'hi han d'altres, eh?

Ara bé, jo, abans de..., jo per respondre vull aclarir el concepte, el mal concepte de llista d'espera. Vull aclarir el mal concepte de llista d'espera perquè crec en això no mos fem cap favor, per dir-ho d'alguna manera. El que sí que ha de quedar clar és que qualsevol persona que tingui necessitat d'una plaça residencial i estigui valorada com a gran dependent o en dependència severa, que té dret a una prestació d'un servei en una plaça residencial, si nosaltres..., un cop aquesta persona ha estat reconeguda, que un cop a aquesta persona se li ha fet el seu programa individual, si no té accés a una plaça pública, pot accedir a una plaça privada a través de la prestació vinculada i, aleshores, pot ficar-se en llista d'espera fins que no accedeixi a una plaça pública.

Ho dic, això, perquè cap persona que tingui necessitat d'assistència en una plaça residencial, des del desplegament de la Llei de serveis socials i de la cartera de serveis socials, en què aquesta prestació és una prestació garantida, es queda sense la prestació del servei, fins i tot fent excepcionalitats que és que aquella persona, per exemple, pugui accedir a una residència privada que no forma part de la xarxa pública, però que de manera excepcional li donem la prestació vinculada mentre està a l'espera d'una plaça residencial pública. I pública és pública, és totes les places amb finançament públic, per tant: les pròpies, les concertades i les col·laboradores.

Dit això, la persona, quan se li proposa l'acolliment residencial, té opció de triar tres residències. Per tant, no podem parlar de llista d'espera, sinó que, en tot cas, podem parlar de llistes d'accés a determinades residències. I la realitat és tossuda –la realitat és tossuda–, perquè quan nosaltres truquem a aquesta persona i se li diu: «Vostè té plaça a tal lloc», aquesta persona moltes vegades prefereix mantenir-se en llista d'espera o en el servei que ja està rebent fins que no tingui accés a la plaça que ella ha escollit.

Això és el nostre sistema –això és el nostre sistema. És, evidentment, un sistema garantista per a la persona, però és un sistema que condueix a la confusió. Perquè jo a vegades m'he trobat que en determinats territoris em diuen: «Oh, és que hi ha una llista d'espera de cent persones per entrar en aquella residència.» Això no vol dir que les cent persones..., moltes d'elles ja estan en altres residències, moltes d'elles volen o prefereixen estar-se a casa seva, prèviament a anar a una altra residència que no sigui la que elles han escollit. I això passa en determinats llocs i en determinades residències.

El desplegament de la Llei de la dependència..., evidentment, amb la prestació del cuidador no professional, que en aquests moments s'està corregint, és a dir, així com en el moment inicial hi havia moltes persones que sol·licitaven cuidador no professional, la desproporció entre cuidador no professional i serveis era molt evident, ara estan pràcticament *a la par*, s'està corregint. Això ha fet que moltes places de residències privades estiguin en aquests moments vacants.

Per tant, aquest Govern ha optat per la compra de serveis a aquelles residències que poden demostrar uns mínims de..., que puguin demostrar la qualitat suficient

per a l'atenció i per donar aquest servei, i ho ha fet a través de la col·laboració i de la concertació.

La presidenta

Per repreguntar, senyor Cleries, té la paraula.

El Sr. Cleries i González

Moltes gràcies. Bé, consellera, amb el que em diu... Clar, ara parla que hi ha confusió amb les llistes d'espera, però això passa ara, passava en la legislatura passada i passava en altres legislatures, quan hi havia una cosa que es deia Programa d'acolliment residencial, que també la gent s'apuntava a les residències que havia d'anar i de vegades la residència a què volien anar estava plena i deien: «Bé, triïn una altra, eh?» I aleshores era llista d'espera, ara aportem confusió, sembla, no? Vull dir, però, clar, les coses són com són. I és cert, i això ho comparteixo, que de vegades hi ha residència que pel lloc on està, perquè agrada molt i tal, doncs, és la més sol·licitada, no? Això passa en les millors famílies. Però és cert que aquestes llistes d'espera quan es produeixen així són fictícies, però hi ha llocs que es manifesta, doncs, que no hi ha prou places.

I nosaltres el que veiem en aquest cas... I ara m'ha dit una cosa que em sorprèn, no?, perquè el que va dir ACRA fa pocs dies..., diu que amb prestació econòmica vinculada, si és una residència privada privada, que no es deixa, aleshores, anar... El que nosaltres creiem és que aquí hi hauria d'haver un esforç d'acreditació i també estem d'acord amb vostè en què hi ha d'haver el principi de la qualitat i de ràtios i de compliment de normatives, que la cosa es faci bé, vull dir no estem dient..., eh? Però que si volem garantir que es pugui triar, el dret a triar, que dona la Llei de la dependència i que dona la Llei de serveis socials, entre tots els serveis el més adequat, doncs, aquest dret a triar també vol dir tenir el màxim de places disponibles. I quan tenim un sistema de concertació que no obliga a pagar la Generalitat quan està buida la plaça –que jo sàpiga l'actual sistema no obliga a pagar, eh?–, doncs, i la concertació nova que es fa, per dir-ho així, amb aquests termes, equival més a col·laboració que a concertació per aquesta part, eh? –per aquesta part–, doncs, dius: «Home, el que estaria bé és facilitar el màxim de places i que la gent hi pugui accedir», amb el principi de qualitat que a això no hi reculo pas ni dic que no s'hagi de fer.

Però nosaltres creiem que aquí hi hauria d'haver un esforç per a què? Per fer un sistema més àgil, eh?, en tot, perquè quantes més places tinguem, sempre que no s'hagin de pagar i l'empresa hi estigui d'acord, més facilitarem aquest dret a triar i aquesta facilitat de dir: «Si no vaig a aquesta residència, vaig a l'altra.»

I alhora també, clar, persones que ja porten un cert temps, que jo crec que a això vostès hi haurien de trobar una solució, en una plaça residencial, el que també estaria bé és facilitar, si reuneix les condicions de qualitat, ho repeteixo, perquè després no se'm malinterpreti, doncs, de facilitar que aquella persona hi pugui continuar. Perquè per a determinades persones grans que ja han hagut d'abandonar la seva llar i quan tenen determinades situacions mentals o Alzheimer,

etcètera, precisament els canvis tothom diu que no són gaire bons. Creiem, doncs, que estaria bé poder aconseguir que la gent pugui quedar-se a la seva residència quan compleixi els estàndards a la residència que ja hi era quan estava una mica millor i que a l'anar empitjorant ja entra dintre del sistema de dependència i abans era una plaça absolutament privada.

Gràcies.

La presidenta

No? *(Pausa.)* Doncs, passariem al punt de l'ordre del dia número 14.

Pregunta

al Govern sobre els programes individuals d'atenció que preveuen la prestació econòmica per al pagament d'una plaça de residència assistida (tram. 311-02422/08)

Senyor Cleries, per formular la pregunta, substanciar-la. Sí? *(Pausa.)* Té la paraula.

El Sr. Cleries i Gonzàlez

Com que ha donat les xifres abans i ho hem agrupat, aquesta és la prestació econòmica per el pagament d'una plaça de residència assistida i veig que la consellera ja m'ha contestat ara i abans m'ha donat les xifres, doncs, no cal, eh?

La presidenta

Senyor Cleries, vol passar a...?

Preguntes

al Govern cumulades relatives als programes individuals d'atenció (tram. 311-02423/08 i tram. 311-02424/08)

El Sr. Cleries i Gonzàlez

Sí, l'únic seria que agrupariem la 15 i la 16...

La presidenta

D'acord.

El Sr. Cleries i Gonzàlez

Parlem de, perquè veig que la consellera ho dóna agrupat, la prestació de servei i la prestació econòmica de centre de dia, doncs. I, si ho vol,, sumant els temps o, com que tampoc els exhaurim, doncs...

La presidenta

No. Té raó.

El Sr. Cleries i Gonzàlez

Doncs, seria tenir les dades per centre de dia i també la... A nosaltres ens agradaria que ens ho donés

diferenciat: quins es donen per prestació econòmica i quins es donen per servei.

La presidenta

Bé, doncs, llavors, agrupariem el que fa referència a la prestació del servei de centre de dia, que és la pregunta número 15, i la número 16, que és la prestació econòmica per al pagament d'una plaça de centre de dia, oi, senyor Cleries? És això? *(Pausa.)* Doncs, per respondre, consellera, teniu la paraula.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Sí, els les dono separades. De vinculades, per tant, prestació econòmica de centre de dia, n'hi han 494 –de persones grans, eh?, després li donaré separades amb persones amb discapacitat també, eh?, si és del seu interès. I de centre de dia de gent gran és, amb prestació de serveis, de 3.892. I centre de dia per a persones, amb prestació de servei, eh?, per a persones amb discapacitat, 1.685.

La presidenta

Per repreguntar, senyor Cleries, té la paraula. *(La consellera d'Acció Social i Ciutadania demana per parlar. La presidenta li dóna la paraula.)*

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Sí, només dir-li que en principi en un centre de dia no hi ha llista d'espera. No hi ha llista d'espera, perquè vostè m'ho pregunta també, i poden accedir a qualssevol, de manera immediata, de les places disponibles, sobretot quan parlem d'una necessitat urgent o que estigui valorada com a tal.

La presidenta

(Adreçant-se al Sr. Cleries i Gonzàlez.) Endavant, té la paraula.

El Sr. Cleries i Gonzàlez

Bé, amb el tema dels centres de dia, que ens trobem com sempre amb una situació que hi ha places excedents, també el secret està en el dia en què resollem tots plegats, totes les administracions, perquè aquí també intervé, evidentment, l'Administració local, el tema del transport, no? A aquest tema o li donem una solució entre totes les administracions, que sé que és un tema que moltes vegades..., allò que es diu, val més la salsa que els caragols, no?, perquè a vegades el cost, sobretot en l'àmbit rural, de distàncies, doncs, fa molt difícil poder accedir a les places perquè el cost del servei de transport és molt elevat. A això crec que s'hauria de buscar, doncs, una solució i que seria el més adequat, no?

De vegades potser amb els discapacitats s'ha avançat més i amb la gent gran no tant; depèn, eh?, bé hi ha zones rurals que encara tampoc... Però, clar, jo veig unes xifres molt petites, que tampoc coincideixen –però, bé, vostè ja m'ho ha explicat–, amb les que dóna l'Imsero, no? Perquè l'Imsero en dóna, a 1 de juliol, de centre *de dia i de noche* per servei, doncs, 3.996,

i vostè pràcticament parla de 4.500 o 4.600 en total, comptant discapacitat. I jo crec que aquí també està..., bé, no ho crec, està agrupat, el que dona l'Imsero està agrupat, sí, sí. Bé, doncs, és això.

La presidenta

Per respondre, consellera, teniu la paraula.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

No, coincideixo completament amb la diagnosi. És a dir, el problema que tenim amb els centres de dia, un dels problemes, pot ser el transport, que l'hem de millorar, evidentment. I això no es pot fer d'una altra manera que amb la col·laboració, doncs, dels consells comarcals, o l'Administració local, o dels ajuntaments. I un altre és que, bé, el centre de dia, sobretot en l'àmbit rural, també té un problema cultural d'acceptació per part no tant dels usuaris, sinó de les famílies.

Al llarg d'aquesta legislatura s'han posat en marxa els SEIAR, que són aquests serveis integrals d'atenció en l'àmbit rural, que permeten una flexibilització d'atenció als usuaris, amb una diversificació dels serveis que se'ls poden oferir, no només a les persones que hi entren vinculades a la dependència, sinó també a d'altres persones que necessiten, doncs, uns serveis més ocasionals, com poden ser el servei d'àpats de menjador, els serveis de bugaderia, l'assistència a alguns tallers, etcètera. Jo crec que aquesta flexibilització ens està permetent, tanmateix, trencar aquest problema jo diria, no ho vull definir d'una altra manera, més cultural, que moltes vegades hi han moltes dificultats pels mateixos familiars que entenguin que és convenient, doncs, que l'estada d'aquesta persona gran en un centre de dia és un benefici per a la persona i no és un abandó, com moltes vegades els familiars ho perceben o ho senten d'aquesta manera.

Transport adaptat i avançar en aquest model d'àmbit rural no és necessari en les ciutats, però sí en l'àmbit rural, que està funcionant, i que jo crec que ens permetrà, doncs, donar la dimensió que té el centre de dia per a totes aquelles persones que opten per viure a casa seva i no volen un servei d'acolliment residencial. Jo els recordo que aquí, a Catalunya, el centre de dia és compatible amb cuidador no professional, per tant, crec que aquestes persones poden estar molt ben ateses si mantenen aquesta lliure decisió de romandre en el seu domicili, malgrat el seu estat de dependència.

La presidenta

Bé, passàriem a la pregunta número 17 de l'ordre del dia.

Preguntes

al Govern acumulades relatives als sobre els programes individuals d'atenció que preveuen la prestació econòmica per al pagament d'un assistent o assistenta (tram. 311-02425/08 i 311-02426/08)

Senyor Cleries –fa referència a la prestació econòmica per al pagament d'una assistenta no professional–, té la paraula.

El Sr. Cleries i González

Hem agrupat 17 i 18...

La presidenta

I tant que sí, senyor Cleries, sí, sí; podem agrupar-les.

El Sr. Cleries i González

Abans, quan parlàvem del Pla estratègic de serveis socials, vèiem la importància de posar la persona en el centre, i precisament posar la persona en el centre vol dir pensar més, a partir de la seva dependència, en la seva autonomia personal. I creiem que un encert de la Llei de serveis socials i de la Llei de la dependència i que nosaltres trobem molt bé que es faci com a servei, com vostè diu que estan preparant en el proper decret, ens sembla que és una línia correcta, i que hi hagi també la possibilitat de la prestació econòmica, però que l'assistent personal sigui una prioritat, entenent que no serveix per a tothom i que també hi ha unes limitacions pressupostàries molt grans perquè és car, no?, parlant ben clar, doncs, té uns costos elevats.

Però, clar, alhora també ens sorprèn. Per Llei de la dependència ara vostè m'ha donat una altra xifra de vint-i-tants, no ho he pogut apuntar, però en el paper de l'Imsero diu divuit, que és el 0,01 per cent, i després, a part, hi ha... O sigui, quan parlem de cuidadors familiars parlem de 73.267, ja ho dic, parlo de les dades que jo tinc de l'Imsero, a 1 de juliol, i de 18 assistents personals.

A més a més, cal afegir-hi els que estan en el conveni d'ECOM. Que, clar, l'altre dia..., quan t'ho expliquen també et sobta això, no?: que dues persones que estaven en un procés –en un procés–, en una atenció d'autonomia personal, d'assistent personal, per poder cobrar, la família, deixen l'assistent i agafen el cuidador. Ja sé que entra dins de la seva llibertat del dret a triar i res a dir, però alhora també et sobta, no? Però, bé, res a dir, és el seu dret i com que no diem noms ni cognoms, doncs, que facin el que vulguin, no? Però, clar, és aquell principi de dir: anem a promoure l'autonomia. Em sembla que amb ECOM són quaranta-vuit, i després hi ha els que estaven amb l'autònoma, etcètera, que ara s'han agrupat a ECOM i els de Vida Independent que estan a través de l'Ajuntament de Barcelona, no?

Bé, tot plegat nosaltres creiem que és una línia i que, en canvi, també creiem que les persones que opten pel cuidador familiar, doncs, escolti, si hi opten... Això que deïem, dret a triar: «Doncs, vostè té dret a això, a això o a això.» «Doncs, trio el cuidador.» Però, clar, veiem

un creixement, 73.267, i, en canvi, si mirem els donats d'alta a la seguretat social, és cert que han augmentat, però estem en 16.400, a 1 de juliol, també. Sí, a 1 de juliol. Doncs, clar, veiem una distància molt gran encara. També és cert que hi ha persones grans que no... i persones que no han d'assegurar-se, no?, que no tenen aquesta necessitat.

Però aquestes xifres –tants cuidadors i tants pocs assistents–, si responen a la llibertat, al dret a triar, doncs, encantats; però si no creiem que hauria de prevaldre aquest principi de l'autonomia personal per sobre del de la dependència i aquestes xifres, doncs, són un contrast molt gran, no? I ens agradaria..., vostè com ho explica i com ens ho comenta, doncs, aquest tema dels cuidadors familiars i de la prestació per a assistent personal.

La presidenta

Consellera, teniu la paraula per respondre.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Gràcies, senyora presidenta. L'ordre de l'assistent personal defineix tres modalitats de prestació: la prestació econòmica d'assistent personal d'acompanyament a les activitats laborals ocupacionals i formatives, que ja existia; la prestació econòmica d'assistent personal per a la integració social i comunitària; i el servei d'assistència, el servei, hi insisteixo, d'assistència personal de suport a la vida autònoma. En el marc de la cartera de la dependència n'hi han vint-i-sis, en aquest cas són vint-i-sis prestacions econòmiques. I hi han, doncs, evidentment, totes les persones que no han passat o no han fet la sol·licitud de dependència perquè, doncs, estan en el programa d'ECOM Vida Independent o en el programa de l'Autònoma Solidària.

Per tant, bé, la realitat és que sí que és veritat, i aquest és un comentari que preocupa, sobretot, el sector, doncs, que en aquests moments..., bé, la crisi a vegades condiciona també moltes decisions, i això també és un element que l'han de tindre present, i també l'hem de tindre present en el mateix desenvolupament de la Llei de la dependència.

Nosaltres hem estat molt curosos amb els cuidadors no professionals, en el sentit que havíem de vetllar per la prestació, perquè es donés una prestació de qualitat. Això s'ha fet amb el sistema de compatibilitats, que, com he dit abans, una persona amb un cuidador no professional pot assistir en un centre de dia, pot tindre hores d'atenció domiciliària, pot tindre teleassistència, entre altres qüestions.

L'altre tema que ens va preocupar moltíssim era que el que nosaltres enteníem que era un avantatge, el fet de poder-se donar d'alta a la seguretat social, doncs, això, en un principi va costar una mica. En aquest moment el 24 per cent de les persones es donen d'alta, també s'ha comunicat o es comunica de manera diferent que totes aquelles persones que no estan en una situació d'excedència o que ja estan donades d'alta a la seguretat social i/o tant per al cuidador no professional i que, per

tant, no tenen cap mena de cobertura, han de demostrar-ho i per fer efectiu el pagament de la prestació del cuidador no professional ens han de documentar la seva alta a la seguretat social. A mi no m'agrada arribar a aquestos extrems, però crec que això és el que ens diu i el que ens marca la mateixa Llei de serveis socials.

L'assistent personal, que és..., que potser tots voldríem, i realment quan veus... L'altre dia estava inaugurant una..., posant una primera pedra per a una residència amb persones amb discapacitat, i una noia que està a l'Autònoma, amb una paràlisi cerebral i amb resultats de matrícula en la majoria de les assignatures, bé, doncs, podia fer tot allò perquè tenia un assistent personal i si no hagués disposat d'aquest assistent personal, doncs, probablement aquests estudis universitaris d'aquesta persona haurien estat molt més complicats, per a ella i per a la seva família.

Per tant, coincidim amb la filosofia, coincidim que ha de sortir aquesta ordre i que, bé, aquí estàvem en el marc del pla estratègic i també marca, doncs, que cada vegada s'ha de treballar per l'autonomia de les persones, més que per resoldre les situacions de dependència que tenim.

La presidenta

Senyor Cleries.

El Sr. Cleries i González

Bé, només fer-li incidència en una cosa: en aquest futur decret, el tema d'infants, encara que fos una figura d'un assistent personal una mica diferent... Perquè de vegades hi ha pares de família que han de treballar amb una dedicació exclusiva per tirar endavant, vostè ho deia, per la crisi i pels costos que té quan tens un fill amb discapacitat o una filla amb discapacitat; buscar algun assistent personal o tipus..., o sigui, buscar una solució, per dir-ho així, que entenc que potser no ha de ser el mateix cost i dedicació que amb una persona que ha d'anar a la universitat i vol dir que ha de tenir aquell assistent al costat, però que de vegades trobar alguna solució per als pares de família, no? I jo recordo casos que han vingut aquí, al Parlament: em ve al cap una parella que té tres fills i dos són bessons i són autistes, no?, dos nens. I per a casos d'aquests no es pot buscar amb aquest decret alguna solució, ja ho dic, amb un cost intermedi, perquè aquestes situacions fan patir, no? I entenc que vostè també ho pateix i que és una situació que tots vivim i segur que comparteix que estaria bé poder trobar-hi alguna solució. I és el que li proposaríem, aprofito el viatge de la pregunta per dir-li-ho.

Gràcies.

La presidenta

Vol respondre, consellera?

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

L'ordre no ho preveu, en sóc plenament conscient, tot i que la majoria de les demandes... És a dir, pel cost econòmic, la prestació del cuidador no professional

amb aquest cost que vostè parla d'intermedi li surt més beneficiós el cuidador no professional que no pas l'assistent personal. Aquí no parlem d'una quantificació econòmica, sinó d'un concepte en la prestació d'aquest servei. Jo amb això hi estic totalment d'acord; econòmicament li surt més a compte l'altre, eh?, perquè jo he fet tots els números. Parlem de filosofia, no de cost econòmic.

No, s'estableix, tal com diu, bé, el suport a partir dels 16 anys, per tant, no es contempla amb aquesta nova ordre aquesta possibilitat.

La presidenta

Bé, passaríem a la següent pregunta, pel que veig fa referència a la número 21, eh? Hem agrupat la de... No, perdó, a la 19. Que jo li proposaria... (*Veus de fons.*) Exacte, és que jo em pensava que ja l'havíem... Havia anotat la proposta i encara no la hi havia fet, senyor Cleries. Jo li proposaria, tal com hem anat seguint fins ara, que fa referència al temps d'espera per al cobrament i al temps d'espera per a la prestació pel que fa a la número 20, agrupar-les totes dues.

(*Veus de fons.*)

Preguntes

al Govern acumulades relatives al temps mitjà d'espera per a la prestació de serveis vinculats a programes individuals d'atenció (tram. 311-02427/08, 311-02428/08 i 311-02429/08)

Senyor Cleries, ho fem així. Ho fem així, si li sembla: 19, 20 i 21?

El Sr. Cleries i González

Sí.

La presidenta

I...

El Sr. Cleries i González

Ho dic perquè així...

La presidenta

Ja s'administraran el temps com han estat fent fins ara perfectament. Endavant.

El Sr. Cleries i González

Ho farem més curt. Aquí es tractaria de si ens pot donar el temps, els temps d'espera per al cobrament de prestació vinculada. És a dir, una persona que té el PIA, quant de temps tarda a rebre el ingrés al seu compte? Després, si se li dóna un PIA de servei, des que té el PIA de servei, de promig, quant de temps tarda? Ja sé que segur que és molt diferent d'una cosa a una altra, si és una residència...; allò que hem dit, que en un centre de dia segur que gairebé quan s'està firmant el PIA

ja pot anar al centre de dia, no? Per tant, però, bé, ja s'entén amb els que hi ha més dificultat quant es tarda.

I després, igual que avui amb les preguntes també plantejo, perquè em sembla que tenim un diàleg positiu, el tema de les persones que han mort sense PIA, no? No s'ha de buscar una solució a aquest tema? Perquè..., sobretot amb les persones que han mort sense PIA i que l'Administració ha tardat més dels sis mesos, perquè, clar, vull dir, ara farà una ironia, no és que la persona s'hagi mort massa ràpid, sinó que ha estat l'Administració que ha estat massa lenta, eh?, no li ha donat temps, eh?

Per tant, doncs, si amb això..., perquè de vegades hi ha hagut casos que són d'aquells que... Per exemple, un home o una dona que diu: «Escolta, per al meu marit o per a la meua dona, doncs, escolta, el que calgui perquè m'han dit, a més, que és retroactiu.» Ara parlem també dels altres sis mesos, però com que això és de l'Estat no en parlem, però, de dir: «Home!, aquella persona va posar els diners sabent que cobraria, perquè se li van donar aquestes instruccions.»

Per tant, aquestes tres qüestions, si al tema de les persones que han mort hi podem donar alguna solució.

Gràcies.

La presidenta

Consellera, tuiu la paraula per respondre.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Sí, començaré pel tema dels èxits. Nosaltres tenim una instrucció amb la qual es paguen totes aquelles persones que moren, però les quals, doncs, tenen una resolució de PIA. És veritat, és veritat que l'Administració no ha estat..., és a dir, ara cada vegada donem compliment més en els terminis que tenim establerts. Això és una veritat, el que vostè diu, que potser aquesta persona, doncs, s'ha mort amb una valoració feta i no hi ha hagut temps suficient per a l'elaboració d'aquest PIA.

Aquest és un tema en què nosaltres tenim aquesta instrucció i el qual no hem volgut reglamentar, perquè aquesta sí que és una qüestió que per mi és molt important que es reguli en el Consejo Territorial. Les comunitats autònomes en aquests moments són discrepants; hi han diverses comunitats..., la gran majoria paguen a partir del PIA, permetin-me aquesta expressió, excepte una o dues que ho fan amb caràcter..., un cap ha estat la persona valorada. Aquest no és criteri menor perquè al darrere, evidentment, hi ha uns costos econòmics i, per tant, jo necessito per prendre aquesta determinació què pensa fer l'Estat espanyol. És a dir, l'Estat espanyol quan una persona és un èxitus l'elimina o la treu dels seus programes, del seu XISSAP, i, per tant, deixa de pagar, o si no s'ha començat a pagar la prestació, no la hi paga.

Per tant, aquest és un acord que s'ha de fer en el marc del Consejo Territorial. S'hi està treballant, hi ha el compromís i jo espero que en el proper Consejo Territorial del mes de juliol puguem avançar en aquest tema, tal com es va comprometre la ministra en l'última

reclamació que li vaig fer en el marc de l'últim Consejo Territorial.

Per tant, nosaltres aquí, de moment, per a la instrucció paguem tots aquells PIA. De totes maneres, els hereus legalment reconeguts poden fer reclamació de béns, poden reclamar a l'Administració, i així ens ho estan fent molts hereus que demostren aquesta condició en el cas que no sigui..., o sigui, per ofici i per PIA hi han hereus que fan les seves reclamacions.

Després, nosaltres, quan tanquem l'acord de PIA, en el cas de les prestacions vinculades als programes individuals d'atenció, vostè em pregunta quant de temps tardem en pagar-los o fins quant de temps se tarda des que la persona l'ha sol·licitat. Evidentment, aquesta prestació vinculada a una plaça residencial, doncs, s'han de fer totes..., hem de fer, tramitar i validar aquest expedient, i la persona usuària, com a molt –com a molt–, pot tardar tres mesos a cobrar-la.

De totes maneres, nosaltres hem arribat a un acord amb les residències que atenen aquestes persones, amb les quals..., perquè el problema que es va produir d'endarreriments va ser un sistema en el qual no sempre es donava d'alta la nova situació de la persona usuària. Per tant, han canviat les instruccions envers les residències i aquest procés s'està accelerant en el moment en què ingressa la persona. Si és amb un accés a incorporar a un centre concertat, col·laborador o propi, evidentment el servei i el pagament d'aquest servei es fa efectiu en el moment en què ingressa aquesta persona.

La presidenta

Senyor Cleries, vol repreguntar?

El Sr. Cleries i González

Bé, només...

La presidenta

Endavant.

El Sr. Cleries i González

...recordar que aquí, en el Parlament, vam aprovar que en el termini màxim d'un mes es farien efectives i, bé, ens arriben moltes queixes d'aquest tema, de dir: «Ens costa arribar al PIA i, quan arribes al PIA, després et costa cobrar.» I, a més a més, això també..., clar, ara deia el tema de les residències, precisament aquest comunicat d'ACRA també parla de cent cinquanta dies amb el pagament de l'ICASS, eh?, de les factures; que, per tant, doncs, tampoc acaba de quadrar, però, bé, és el que hi ha.

Gràcies.

La presidenta

Doncs, ara passaríem a l'última agrupació de preguntes, que van des del punt de l'ordre del dia 22 fins al 27, que per l'alteració primera que hem fet seria l'últim en aquests moments.

Preguntes

al Govern acumulades relatives al manifest «Compromís vers la infància davant el 20è aniversari de la Convenció» (tram. 311-02474/08, tram. 311-02475/08, tram. 311-02476/08, tram. 311-02477/08, tram. 311-02478/08 i tram. 311-02479/08)

I que correspon la intervenció a la diputada Laïlla per formular les preguntes d'aquesta agrupació. Té la paraula, diputada.

La Sra. Laïlla i Jou

Gràcies, presidenta. Aquestes sis preguntes que es van formular en el seu moment van referides, doncs, al manifest que es va elaborar amb el títol Compromís vers la infància davant el 20è aniversari de la Convenció, amb el motiu precisament que el 20 de novembre de l'any passat va fer vint anys que es va aprovar la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets dels infants. D'aquest manifest, més enllà que pot tenir, doncs, alguns aspectes positius i que, a més a més, recull moltes de les accions que s'han de fer per tal d'assegurar, doncs, els drets de la infància a tot arreu, però concretament al nostre país, sí que hi han alguns aspectes que ens agradaria destacar i sobre els que vam preguntar perquè ens generaven una mica de dubte sobre quines eren les accions o intervencions que es desprenien de l'aprovació d'aquest manifest.

I per aquest motiu, doncs, vam fer aquestes sis preguntes, que eren, per una banda, el nombre d'adhesions, que era una dada més tècnica i concreta, però en qualsevol cas les importants serien les accions i les intervencions que es desprenen de l'aprovació d'aquests punts, en aquest manifest sobre els drets de la infància.

La presidenta

Consellera, per respondre, teniu la paraula.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Sí, gràcies, presidenta. Amb data 1 de juliol, perquè això està obert, la web a la qual es poden continuar adherint, les dades que comptem són en aquests moments 902 adhesions a títol individual, 206 adhesions com a entitats i 181 adhesions com a institucions. Nosaltres, des del Govern, i per a dur a compliment el contingut que planteja el mateix manifest, des de la Secretaria d'Infància i Adolescència, jo els puc concretar tota una sèrie d'actuacions que s'estan duent a terme per a la concreció..., per donar compliment als compromisos concrets en aquest manifest.

En primer lloc és l'impuls i la creació dels consells de participació dels infants a nivell local; la creació del Consell Nacional d'Infància de Catalunya, que es preveu que a finals del primer semestre d'enguany, és a dir, ara, abans que anem de vacances d'estiu, el puguem arribar a constituir. Incidir en el fet que s'ha fet de manera activa, gràcies que hem tingut, doncs, persones que han volgut col·laborar en la defensa dels drets dels infants, amb una campanya divulgativa

de la Convenció dels drets dels infants, que s'ha fet, doncs, divulgant aquesta informació de la Convenció dels drets dels infants en centres educatius, en centres d'educació primària, també en centres d'adolescents, instituts d'educació secundària... S'ha potenciat el que és l'atenció telefònica adreçada als infants i adolescents amb la Infància Respon, que, com vostès saben, doncs, recull suggeriments i queixes, on es poden denunciar possibles vulneracions dels drets de la infància, a través d'aquest telèfon.

I, tanmateix, el manifest..., aquest seria en l'àmbit institucional que mos pertoca com a administracions, però també el manifest insta els pares i mares i famílies dels menors, les institucions, els partits polítics, els legisladors, els mitjans de comunicació, etcètera, que en general fem efectiu aquest compromís integral vers la infància i l'adolescència.

I a nivell institucional, doncs, la secretaria també ho ha articulats, la defensa dels drets dels infants a través del mateix pla director que desenvolupa moltes diferents actuacions que, sobretot, són potenciadores de la sensibilització i defensa d'aquests drets.

La presidenta

Per repreguntar? Doncs, té la paraula, senyora Laïlla.

La Sra. Laïlla i Jou

Gràcies, presidenta. Consellera, concretament les preguntes que els fèiem eren, doncs, accions per complir el manifest, per atendre concretament les reclamacions del infant, no?, que estava en un dels punts del manifest; com aquests havien de defensar els seus interessos o quines accions es proposaven perquè aquests mateixos fossin els que defensessin els seus interessos, que a nosaltres ens semblava agosarat posar-ho d'aquesta manera. Perquè entenem que evidentment als infants se'ls ha d'escollar, han de participar, han de poder prendre aquelles decisions que per la seva capacitat poden prendre i que, a més a més, hem de ser tots capaços de crear les xarxes pròpies de participació infantil i no reproduir aquelles que tenim els adults, però amb les limitacions que per cicle vital propi, doncs, tenen en les seves capacitats de presa de decisions.

Igual que també, doncs, ens sobtava la figura que apareix de l'adult acompanyant, perquè els llegiré els punts 8 i 9 que eren una mica els que a nosaltres ens va sobtar que s'incorporessin d'aquesta manera en el manifest, que era que es demanava a la ciutadania en general, o se li demana, que «reconegui» –la ciutadania– «atorgar-nos els mateixos drets i deures que a la resta de la població i que reclamin la informació» –els infants– «sobre el seus drets i n'exigeixin el compliment, que facin escoltar la seva veu i, a més a més, s'organitzin com a col·lectiu per defensar els seus interessos.» I a banda, es demana que es reconegui a la figura de l'adult el paper d'acompanyant. Entenem que és un paper molt pobre, si aquesta ha de ser la figura que ha de tenir l'adult que acompanya, doncs, qualsevol infant en el seu cicle vital, perquè entenem que hem d'anar una mica més enllà i que en el que podem caure amb tot això, doncs, és a escurçar la vida de la infància en el nostre país, i també

crec que els infants del nostre país es mereixen alguna cosa més que un adult acompanyant.

A vegades, en els manifestos ens atrevim a anar una miqueta més enllà o no parem massa atenció a les paraules i alegrement podem, a vegades, doncs, posar coses que poden dir coses diferents de les que realment volíem dir, i espero que sigui el que ha passat en aquest manifest: que a vegades les paraules són més importants del que ens pensem perquè no són gratuïtes. Simplement el que nosaltres volíem era acotar clarament aquests punts en els que es demana inclús que els mateixos infants s'organitzin per reclamar els seus drets i els seus interessos. I nosaltres ja entenem que s'han d'organitzar o els hem de facilitar eines perquè s'organitzin en la mesura que es pugui, i participin, i opinin, i decideixin sobre allò que els pot ser competent i sobre el que tinguin capacitats, però, és clar, dit i posat d'aquesta manera, a mi ja em perdonarà, però no m'imagino un sindicat d'educació infantil, i perdonin-me la frivolitat.

Gràcies.

La presidenta

Bé, doncs, si no hi ha més ús de la rèplica, donaríem per finalitzat l'ordre del dia d'avui, que em sembla que ha estat un d'aquells que han estat llargs, agraint a la consellera la seva disposició, la seva presència.

I també a les senyores i senyors diputats, recordar-los que no tenim revisió de cap més comissió durant aquest mes de juliol, no tenim agendada cap més data i que, per tant, no tenim previst fer cap més comissió abans del mes d'agost.

A efectes... (*Veus de fons.*) Doncs, no dec de ser jo, senyor Cleries, la que prengui la determinació en exclusiva, per dir-ho així, no?, per tant, jo parlo fins a on sé. I llavors el que sí que els voldria recordar és que tenim oberta en el si d'aquesta comissió una ponència, que és la ponència de la Llei de polítiques de joventut, que el senyor López ho sap perfectament, i que, en tot cas, si hi ha d'haver el pronunciament o dictamen d'aquesta comissió, aquesta presidència es compromet, en la mesura del possible, de fer-ho coincidir amb el final d'alguna sessió plenària de la setmana vinent, alguna cosa així, perquè... Bé, en definitiva perquè no hagin d'haver de tornar a agendar aquesta comissió durant el mes de juliol, que em sembla que és un mes que ja el tenim molt atapeït. (*El Sr. Bosch Cuenca demana per parlar.*)

Senyor Bosch?

El Sr. Bosch Cuenca

Sí, senyora presidenta, només una qüestió. En el supòsit que es convoqués una altra comissió, nosaltres demanaríem que s'hi intentés incloure una proposta de resolució que, si no vaig errat, serà signada per la majoria de grups parlamentaris, llevat del Grup Mixt, sobre la celebració de l'Any Europeu del Voluntariat.

No sé si hi haurà temps, però, si fos possible, si materialment fos possible i haguéssim de celebrar una altra comissió pel motiu que vostè comentava, doncs,

nosaltres demanaríem que s'inclogués, que s'intentés incloure en l'ordre del dia aquesta proposta de resolució.

La presidenta

D'acord, en prenc nota. A més, saben els senyors i senyores diputades que sempre el que mirem és de tenir totes les propostes de resolució al corrent. I si avui no n'hem portat, és perquè no n'hi ha cap que hagi finit el seu cicle, diguéssim, vital i no ha entrat en període d'espera, no?, si no, ja l'hauríem colat avui mateix, eh?

Per tant, tenint en compte el que els deia el senyor Bosch, no hi ha cap inconvenient; com a molt en podem tindre un parell en aquests moments que ens poden acabar el període, però dependrà de quan celebréssem... (*Veus de fons.*) Una, n'hi ha una, em diuen. Doncs,

home, només tenim segurament aquesta? (*Pausa.*) Doncs, mirarem de tindre-ho present a l'hora de fer la convocatòria d'aquesta comissió que s'hagi de produir perquè..., si hi han en definitiva dos votacions, perquè si és per unanimitat, que s'ha estat tramitant, evidentment serà ràpida.

Doncs, bé, segurament que ens retrobarem amb aquesta, perquè m'han dit que la ponència de polítiques de joventut va molt bé i que, per tant, hi arribarem a temps –hi arribarem a temps.

Bé, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de vuit del vespre i dotze minuts.